

Otrdiena ● 2025. gada 19. augusts

CENA tirdzniecībā 1,10 EUR

Saruna ar novadnieci 5.

Foto - E. Gabranovs

Lai sasaucamies, lai dziedam! Koncerta noslēgumā diriģente Līga Gžibovska atklāja, ka viņai izdevies pierunāt Māri Keišu (foto – centrā) iejusties solista lomā: “Re, kur solītā šmakovka.”

Edgars Gabranovs

Aizvadītājā sestdienā Baltinavu, Rugājus, Viļaku un noslēguma 7.Latvijas senioru sadziedāšanās svētku koncertu Balvos pieskandināja gandrīz 800 ciemiņi no visas Latvijas.

Rugāju apvienības pārvaldes vadītāja Sandra Kapteine pirms koncerta “Ziedi, dzied, rudzu vārpa” Rugājos atklāja, ka jūtas īpaši saviļņota: “Pirms gada ar mani sazinājās Latgales pensionāru reģionālās apvienības vadītāja Aina Jaunzeme atgādinot, ka pērn senioru dziedāšanas svētki notika Siguldā. “Vajadzētu skatīties Latgales virzienā,” viņa paskaidroja. Ilgi nedomājot, teicu ‘jā’, tāpēc šodien esam šeit. Rugājos ciemojās 27 kolektīvi ar vairāk nekā 300 dalībniekiem no Rīgas, Pierīgas un Vidzemes. Rugāji vienmēr ir atvērti lieliem pasākumiem, jo tas liek sasparoties arī pašiem – gaidīt, rūpēties un radīt svētkus. Prieks, ka dziedāšanas tradīcija gan Rugājos, gan Beņislavā ir sena – mums ir ļoti cienījami kori. Tā ir mūsu tautas bagātība. Tāpat daba, lauki, mežs ir mūsu spēka avots.”

Koncerta vadītāja Gunta Grigāne, atklājot koncertu, uzsvēra, ka svētki uzmirdz laikā, kad rudzu vārpa pārtop gaudos: “Šodien gavilēsim satikšanās priekā ar senioriem, kas mūža garumā turpina dziesmas un dejas tradīciju. Rudzu vārpa – tā ir ne tikai darba auglis, bet arī

mūsu tautas spēka, izturības un gudrības simbols. Mēs, latvieši, esam kā šī vārpa – spējīgi stāvēt stipri un augt pat vējā un lietū, nesot sevi paaudžu paaudzēs lolotu spēku un mīlestību. Mēs esam ziedējuši, esam dziedājuši, un šodien mēs dziedāsim kopā, lai mūsu balsis skanētu pāri visai Latvijai!” Viņai piekrita Balvu novada domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks, kurš, uzrunājot svētku dalībniekus, atzina, ka dziesma iekrīt sirdī, iekrīt prātā: “Dziesma nenosalst, tā iet caur gadiem, caur dzīves pieredzi. Jūsu dziesmā ir pavisam cits saturs, kaut vārdi un mūzika ir tā pati, jo tur iekšā ir jūsu pieredze, pārdzīvojumi, prieki un bēdas.”

Labklājības ministrs Reinis Uzulnieks apliecināja, ka 7.Latvijas senioru sadziedāšanās svētki ir gada sirsnīgākie svētki: “Dubults prieks, ka tie notiek sirsnīgākajā reģionā. Latgalieši ir lepnī un priecīgi par to, ka šeit valda sirds siltums. Balvu novadā esmu bijis bieži, tāpēc jutos kā savējais. Dziesma nav tikai par vārdiem. Dziesma ir par kopību un stiprumu, jo dziesma remdē grūtajos un ieliksmo prieka brīžos. Pērn bija gods būt Siguldas novadā, kur izdevās apmeklēt ikkatru punktu, kur jūs dziedājāt. Noslēguma gājienā redzēju degsmi un enerģiju, kuru esat jau iepriekš devuši paaudžu paaudzēs. Šogad izskanēja arī skolēnu dziesmu svētki, kur piedalījās jūsu mazbērni un radinieki, nesot skaisto dziesmu arvien tālāk.”

* Turpinājums 6.-7.lpp.

Tuvojas jaunais mācību gads

27.augustā plkst. 13.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrā norisināsies Balvu novada pedagogu konference. Valsts izglītības attīstības aģentūras pārstāvji pastāstīs par izglītības aktualitātēm, turpretim psiholoģijas skolotājs, radio personība Valdis Melderis uztāsies ar iedvesmojošu lekciju.

Var pieteikties projektu konkursam

Balvu novada pašvaldība organizē līdzdalības budžetēšanas projektu konkursu, dodot iespēju noteikt to, kas mūsu novadam ir vajadzīgs. Projekta pieteikumu var iesniegt fiziska persona, kura sasniegusi 16 gadu vecumu, vai biedrības un nodibinājumi, kuros nav pašvaldības dalības, līdz 4.septembrim. Viena projekta realizācijai tiks piešķirts līdz 20 000 eiro; kopējais šīs kārtas projektu konkursa budžets – 60 000 eiro.

Īsziņas

Iespēja apmeklēt zinātnieku konkursu

No 15. līdz 20.septembrim Hanzas Peronā norisināsies Eiropas Savienības Jauno zinātnieku konkurss, kurā pulcēsies vairāk nekā 130 jaunie, topošie zinātnieki no 37 valstīm, prezentējot 91 zinātniski pētniecisko projektu starptautiskai žūrijai. Latvijas vecāko klašu skolēniem un skolotājiem ir iespēja bez maksas apmeklēt konkursa izstādi 17. un 18.septembrī, iepriekš piesakoties līdz 5. septembrim, aizpildot anketu – ej.uz/ZinatneRiga. Konkursa apmeklētājiem būs iespēja iepazīt konkursa dalībnieku radītos zinātniski pētnieciskos darbus STEAM un sociālo zinātņu jomās, tikties ar jauno zinātnieku komandām, kā arī iegūt jaunus kontaktus turpmākām sadarbībām.

Nākamajā
Rudugumā

● **Dzīvo laukos, strādā pilsētā**
Pietiek ar mazdārziņu un siltumnīcu

● **Ne asakas!**
Kas uzvarēja makšķernieku sacensībās?

Vārds žurnālistam

Aija Socka

Lai kā negribētu dzirdēt frāzi, ka vasara tuvojas izskaņai, tomēr, kā saka, jāskatās realitātei acīs. Ne mazums priecīgu notikumu un krenķu tā dāvājusi, īpaši sarūgtinot ar lietainajām dienām lauksaimniekus un mazdārziņu īpašniekus, kad daba, šķiet, atgādināja, ka ir lietas, ko parastais cilvēks nespēj mainīt. Ne laikapstākļus un gadalaiku ritējumu, ne politiķu un citu personu prātus. Aizvadītās nedēļas nogalē daudzi ar interesi klausījās ziņas, ko tad divu valstu līderi sarunājuši, par ko vienojušies. Un, kā jau bija gaidāms, šī tikšanās, šķiet, paliks atmiņā vien kā divu valstsvīru apmaiņšanās ar komplimentiem. Cerība, protams, nezūd, tā turpina dzīvot, jo gaidāmas vēl citas sarunas un tikšanās. Cerība iedzīvotājos, iespējams, mājo arī par labāku un taisnīgāku dzīvi mūsu valstī, kur trūcīgie no bagātajiem un valdošie no parastajiem attālinās arvien tālāk, kur, piemēram, ministriju darbinieki saņem prēmijas, lai arī kaut kur varas gaitējos diskutē par finanšu līdzekļu taupīšanu... Laiki mainās, bet tikumi lielā mērā paliek tie paši vecie. Jau 19.gadsimta beigās dzejnieks Vilis Plūdons uzrakstīja poēmu "Divi pasaules", kas, šķiet, nav zaudējusi aktualitāti arī mūsdienās.

Latvijā

Apmeklēja svētkus Aglonā. Vissvētākās Jaunavas Marijas debesis uzņemšanas svētkus Aglonā divu dienu laikā apmeklējuši vairāk nekā 17 000 ticīgo. Tostarp uz Aglonu bija devušās vairāk nekā 20 svētcēlnieku grupas – aptuveni 1500 cilvēku. Viņi vienojās kopīgās lūgšanās, kā arī stiprināja savu ticību.

Saeimas darba vērtējums – viens no zemākajiem šajā gadsimtā. Tikai 13% Latvijas respondentu uzskata, ka tagadējā Saeima strādā labāk par iepriekšējo, bet 2/3 aptaujāto tam nepiekrīt, liecina pētījumu kompānijas SKDS pavasarī veiktā aptauja. Pēdējos gados iedzīvotāju attieksme pret Saeimu ir bijusi ļoti kritiska, bet tieši pēdējās aptaujas dati liecina, ka Saeimas darba vērtējums ir viens no zemākajiem šajā gadsimtā. Pētījumu centrā uzskata, ka tā ir fundamentāla varas un sabiedrības attiecību krīze.

Rīgā deklarēta gandrīz trešdaļa Latvijas iedzīvotāju. Rīgā šī gada 1.jūlijā bija deklarēti 642 583 iedzīvotāji, kas ir gandrīz trešdaļa no visiem Latvijā deklarētajiem cilvēkiem, liecina Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes apkopotā informācija.

Lielākā daļa jeb 351 895 no tiem bija sievietes, bet 290 688 – vīrieši. Otrā lielākā pašvaldība pēc tajā deklarēto iedzīvotāju skaita šī gada 1.jūlijā bija Daugavpils pilsēta ar 83 266 iedzīvotājiem. Trešā lielākā pašvaldība bija Liepāja ar 70 793 tajā deklarētiem iedzīvotājiem.

Pieaudzis laulību skaits. Latvijā pirmajā pusgadā par gandrīz 24% pieaudzis reģistrēto laulību skaits, salīdzinot ar iepriekšējā gada attiecīgo periodu, liecina Centrālās statistikas pārvaldes (CSP) provizorisks dati. Turpina samazināties mirstība un arī dzimstība. Gada pirmajos sešos mēnešos noslēgtas 4137 laulības, kas ir par 797 laulībām jeb 23,9% vairāk nekā pērn pirmajā pusgadā. 2025. gada pirmajā pusgadā reģistrēti 13 077 mirušie – par 661 jeb 4,8% mazāk nekā pagājušā gada sešos mēnešos. Šogad pirmajos sešos mēnešos jaundzimušo skaits samazinājās – reģistrēti 5660 bērni, kas ir par 863 dzimušajiem jeb 13,2% mazāk nekā 2024. gada attiecīgajā laika periodā.

Sešgadniekus skolā vēl nesūtīs. Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) šobrīd nevirzīs tālāk ideju par skolas gaitu sākšanu sešu gadu vecumā. Tomēr gaidāma diskusija par iespējamām izmaiņām mācību organizēšanā gan vispārējā, gan profesionālajā, gan arī augstākajā līmenī.

(Ziņas no www.lsm.lv)

Audzē smiltsērķšķus

Gatavo veselīgus krājumus ziemai

Aija Socka

“Pirmos smiltsērķšķu stādus iestādīja vīramāte Aina pirms aptuveni divdesmit gadiem. Laika gaitā vecie krūmi tika izgriezti un no atvasēm ataudzēti jauni. Ogu krūmu mums nav daudz, bet šogad raža ir tik laba, ka varam padalīties ar citiem,” atzīst INITA LEITE no Kubulu pagasta.

No ogām spiež sulu

Smiltsērķšķus, kā stāsta Inita, var lietot uzturā svaigus, bet daudz nevar apēst, jo ogas ir izteikti skābas: “Mēs lietojam tikai sulu. Izspiežam sulu, karsējam un iegūstam dabīgu produktu. Dzerot pievienojam cukuru. Ogu biežumus atdodam vistām, bet pārstrādājot no tiem varētu iegūt eļļu. Smiltsērķšķiem pat miza ir vērtīga, izmantojams pilnībā viss produkts, neko neizmet atkritumos.”

Viens no desertiem, kur izmanto smiltsērķšķu sulu, ir uzpūtenis jeb debesmanna, kas, kā atklāj Inita, ļoti garšojot vīramātei. Stāstot par vērtīgajām ogām, viņa min, ka smiltsērķšķi satur vairāk C vitamīna nekā citrusaugļi, kā arī, piemēram, B1, B6, E, K un citus vitamīnus. Turklāt regulāra sulas lietošana pazemina holesterīna līmeni un mazinot nogurumu. “Agrāk, kad nezināju sīkāk par smiltsērķšķiem un sāku dzīvot šajā ģimenē, parasti sulu lietoju ziemā, bet, iepazīstot augu tuvāk, sapratu, ka tas ir produkts, ko vajag lietot uzturā katru dienu,” atzīst Inita. Tajāta par smiltsērķšķu novākšanu, viņa neslēpi,

ka lasīt ogas nav viegli, jo ogu krūmi bagāti ar ērkšķiem. Pēc ražas novākšanas rokas parasti esot pamatīgi sadurstītas, bet ātri sadzīstot, jo, lasot sulīgās ogas, ne viena vien pārplīst, līdz ar to, kā pieļauj Inita, sula dziedē. Dažreiz ogu vākšanā pielieto metodi, kas mazliet atvieglo ražas novākšanu, proti, nogriež krūmam kādu zaru un nolasa ogas pagalmā. “Senāk stādītajiem ogu krūmiem, šķiet, ērkšķi bija asāki, bet jaunākajiem stādiem ērkšķu asums ir mazinājies,” viņa secina. Pie ogu novākšanas un sulas iegūšanas darbojas ģimenes trīs skaistā dzimuma pārstāves – Inita, viņas vīramāte Aina un meita Lineta. Sulas karsēšana gan esot Ainas pārziņā. Smiltsērķšķu audzētājas neizslēdz, ka nākotnē viņu saimniecībā šīm veselīgajām ogām būs atvēlēta lielāka platība. Bet tad jau, kā viņas smeļ, vajadzēs attīstīt biznesu.

Aug vīnogas, zied puķes

Runājot par citu ogu un dārzena ražu, Inita atzīst, ka esot laba upeņu, jāņogu, krūmmelleņu un aroniju raža, šogad pirmo gadu būšot arī vīnogas: “Daļu ogu liekam saldētavā, lai ziemā vārītu ķīseli, dekorētu kūciņas vai izmantotu kāda deserta pagatavošanā. Ābolu arī ir diezgan daudz, bet daži no tiem nokrīt vēl nenogatavojušies. Dārzā kartupeļus norakām jau augusta pirmajā nedēļā. Tā kā dārzs ierīkots zemā vietā, ar kartupeļu ražu nevaram lepoties, toties burkāni, bietes un kāposti saauguši labi. Skaisti izauguši arī zirņi un pupas. Kabaču šogad pašiem nav, ar tiem padalās kaimiņi.” Pie mājām zied ne mazums puķu, šovasar īpaši priecē gladiolas, asteres un rozes, arī hortenzija, bet lilijām un dālijām, kā izskatās, slapjā vasara nav bijusi labvēlīga.

Draudzīgi darbojas kopā. Ikdienā Inita (no kreisās) strādā veikalā “Preilis”. Par vīramāti Ainu viņa saka: “Labi, ka viņa mums ir, kā mēs smejamies, rūķītis mājā, jo, kad mēs abas ar Linetu esam darbā, tad vīramāte daudz izdara, mēs vienas pašas tik daudz nevarētu padarīt.” Lineta (attēlā – no labās) ir beigusi Balvu Valsts ģimnāziju, pašlaik studē Latvijas Universitātes Rīgas 1.medīcīnas koledžā par ārsta palīgu. Šogad jaunieta jau bija praksē Balvu slimnīcā, palīdzēja medmāsām, turklāt jau ceturto vasaru viņa strādā par sanitāri Bērnu nodaļā: “Prieks par bērniem, kuri dodas mājās izveseļojušies. Pozitīvi vērtēju pediatru, māsiņu, māsu palīgu un sanitāru darbu, kuri strādā no sirds un palīdz bērniem kļūt veseliem.” Tajāta, kur strādās pēc studiju beigšanas, Lineta Kopāne nešaubīgi teic, ka Balvos. Viņa pārliecināta, ka cilvēks labāk jūtas, ja viņam ir savs pagalmis, savas puķu dobes, ko aplūkojot un pavērojot, kā viss plaukst un zied, var uzņemt daudz enerģijas un gūt prieku.

Sulas burciņa. Sula ir gan veselīga, gan noder dāvanai. Piemēram, augustā kāda burciņa ceļos uz Cēsīm pie Initas mammas dzimšanas dienā. Runājot par receptēm, kur izmanto smiltsērķšķu sulu, Inita min smiltsērķšķu krēmu. Tā pagatavošanai vajag 75g sulas, 75g cukura, 75g sviesta un 2 olas. Sajauc olas ar cukuru, pievieno sulu, katliņā karsē un nepārtraukti maisa, līdz sāk biezēt. Kad masa kļuvusi biezāka, to izkāš caur sietu, lai nebūtu kunkuliņu, un iegūto masu sablenderē ar sviestu, liek trauciņos un pāris stundas atdzesē.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Smiltsērķšķi. Dārza darbos iesaistās visa ģimene – cits plauj, cits ravē vai novāc ražu, cits gatavo maltīti. Darbošanās dārzā viņiem ir kā sava veida meditācija. Izaudzētās ogas viņu mājās bieži vien rotā desertus, tās izmanto arī kūku dekorēšanā.

Foto - no personīgā arhīva

Apsveicam!

Beidzot viens otru var saukt par sievu un vīru!

2.augustā Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcā gredzenus mija un Dieva priekšā viens otram solījās būt kopā kā priekos, tā bēdās balvenieši LINDA KEIŠA un EDVĪNS KRULKO. Jauno pāri dzīvē ievadīja abiem tuvi cilvēki – Lindas brālis Inārs Keišs ar sievu Māru.

Lindas un Edvīna dzīves ceļi pirmoreiz liktenīgi krustojās pirms 14 gadiem oktobrī. Linda vēl šodien atminas to liktenīgo klases vakaru Balvu Profesionālajā un vispārīgglītojošajā vidusskolā. “Bija jau vēls vakars, un es savai skolotājai (Edvīna mammai) teicu, ka došos mājās, bet viņa man iebilda, sakot, – kur tu pa tumsu viena iesi, piezvanišu dēlam, lai aizved mājās. Sacīts, darīts! Tā viss arī notika,” atminas balveniete. Pagāja kāds laiciņš, un Linda sociālajā portālā jaunajam puisim nosūtīja draudzības aicinājumu, kuru viņš uzreiz apstiprināja. Tā pamazām abu starpā sākās sarakste, un jau pavisam drīz gan Linda, gan Edvīns saprata, ka viņiem jāsatiekas un jāiepazīst vienam otru tuvāk. Sākās skaists draudzības laiks, kas drīz vien pārauga daudz nopietnākās jūtās. Linda atzīst, ka šo garo 14 gadu laikā, protams, sarunās ne reizi vien pavidēja doma par kāzām, bet, kā jau tas dzīvē notiek, vienmēr palika tikai sarunu līmenī. Viss mainījās brīdī, kad Edvīns nolēma ņemt iniciatīvu savās rokās un pagājušajā gadā Lindu bildināja. Protams, pēc tik daudz gadu kopābūšanas viņa teica pārliecinošu ‘jā’. Pienāca laiks plānot savu skaisto dzīves dienu. Linda atklāj, ka sākumā plānoja lielas kāzas, bet beigās izlēma, ka salaulāsies kopā ar abu mammām: “Iespējams, tieši tādēļ, ka pieņemām tādu lēmumu, apkārtējiem tas bija negaidīts pārsteigums, kad pēc kāzām paziņojām, ka beidzot esam kļuvuši par precētu pāri.”

2.augusta rīts pienāca pavisam nemanot. Linda atminas, ka arvien pieaugošs satraukums sākās, stāvēt baznīcā uz sarkanā celiņa. Taču tas pārgāja brīdī, kad līgava nonāca pie Edvīna, satvēra viņa roku un tālāk abi jau devās kopā. “Mūsu kāzu dienā viss noritēja pēc plāna un bez aizķeršanās. Prāvests Guntars Skutels vadīja laulību ceremoniju, viss bija patiešām skaisti un emocionāli. Pēc tam, kad jau oficiāli bijām kļuvuši par sievu un vīru, devāmies uz nelielu fotosesiju pie skaistās Viļakas baznīcas un pēc tam – pie ezera. Lai arī baltā diena pagāja pavisam tuvā cilvēku lokā, bez plašām svinībām un kāzu izdarībām, abi ar Edvīnu jutāmies laimīgi, jo mūsu sapnis piepildījās,” atzīst jaunā sieva. Drīz pēc kāzām jaunā ģimene devās vedēju izplānotā nelielā izbraukumā uz kaimiņvalsti Igauniju, kur baudīja kopābūšanu, skaistos dabasskatus un patīkamās emocijas. Jaunlaulātie atzīst, ka noteikti dosies arī kāzu ceļojumā, bet tas notiks mazliet vēlāk.

Šobrīd jaunā ģimene jau atgriezusies ierastajā ikdienas ritmā. Edvīns strādā veikalā “Maxima” par zāles darbinieku, savukārt Linda ir skolotāja Balvu pirmsskolas izglītības iestādē “Pīlādzītis”. Linda atklāj, ka sajūtas pēc kāzām ir interesantas: “Pirmkārt, neierasti, ka man tagad ir jauns uzvārds. Otrkārt, jāpierod pie tā, ka visu laiku pirkstā ir laulību gredzens. Tas atgādina par skaisto dienu, par to, ka esam īsta ģimene, par cieņu, sapratni un par to, ka jāsargā vienam otru vēl vairāk – mūžīgi mūžos!”

Ilgi gaidītais sapnis piepildīts!

9.augustā Alūksnes Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un par sievu un vīru kļuva žiguriete LOLITA BUKOVSKA un balvenietis OĻEGS VOLKOVs.

Lolita stāsta, ka viņas un nākamā vīra Oļega ceļi liktenīgi krustojās pirms 16 gadiem. Toreiz abiem jau aiz muguras bija dzīves pieredze pirmajā laulībā, taču, neraugoties uz to, nepameta pārliecība, ka ir iespējams visu sākt no jauna, ar citu cilvēku blakus. “Sākumā pārsvarā komunicējām pa tālruni, jo Oļegs devās strādāt uz ārzemēm, bet pēc ilgāka laika, viņam atgriežoties Latvijā, satikāmies un nolēmām dzīvot kopā. Protams, kā jau daudziem citiem pāriem, arī mums šo 16 gadu laikā vairākkārt ienāca prātā doma sarakstīties. Taču katru reizi atradās kāds iemesls, lai šo svarīgo notikumu atliktu. Nezinu, kā tas sanāca, bet šogad stingri nolēmām piepildīt ilgi gaidītās vēlmes. Un, jā, mums tas beidzot izdevās!” priecīga atklāj jaunā sieva.

Domājot par savu balto dienu, Lolita un Oļegs nolēma, ka šie būs svētki tikai viņiem abiem, svētki, kas pavadīti divvientulībā, līdz sirds dziļumiem izbaudot šo skaisto notikumu. “Apzināti izvēlējamies kļūt par sievu un vīru bez lieciniekiem. Turklāt sarakstīties nolēmām brīnišķīgajā kaimiņpilsētā Alūksnē, kur pēc svinīgās laulību ceremonijas piedzīvojām aizraujošu fotosesiju divu stundu garumā. Savukārt dienas izskaņā devāmies uz viesu māju “Diķsalas” Gulbenes novadā, kur divatā baudījām mūsu Latvijas skaisto dabu un klusumu apkārt. Tā bija fantastiska diena un vakars, kurā piepildījās mūsu sapnis,” apliecina Lolita.

Jaunlaulātie atzīst, – pēc kāzām viņu dzīvē nekas daudz nav mainījies, izņemot faktu, ka tagad abi oficiāli ir sieva un vīrs. Lolita strādā veikalā Balvos, savukārt Oļega darbavieta ir uzņēmumā “Balvu Energija”. “Dzīvojam mēs Balvos, jo šeit arī strādājam, savukārt brīvdienas pavadām Viļakā, kur mums ir arī draugi un radi. Visticamāk, šogad kāzu ceļojumā nedosimies, taču nākamgad esam nolēmuši īstenot dzīvē arī šo sapni. Ja viss izdosies, kā plānots, mūsu ceļojuma galamērķis varētu būt Ēģipte vai Turcija. Sajūtas tagad ir lieliskas, šķiet, ka atbildība vienam pret otru arī kļuvusi lielāka. Kopš kāzām jau būs pagājusi nedēļa, pamazām sākam pierast pie vīra un sievas statusa,” atklāj jaunlaulātie.

Jaundzimušie

9.jūlijā pulksten 7.40 piedzima meitenīte. Svars – 2,980kg, garums 53cm. Meitenītes mamma Ella Semčenko dzīvo Balvu novada Viksnas pagastā.

13.jūlijā pulksten 16.53 piedzima puika. Svars – 3,490kg, garums 54cm. Puisēna mamma Arnita Kļaviņa dzīvo Balvos.

14.jūlijā pulksten 6.24 piedzima meitenīte. Svars – 3,560kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Emīlija Medne dzīvo Ludzas novada Kārsavā.

15.jūlijā pulksten 9.22 piedzima meitenīte. Svars – 3,665kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Liene Doļuka dzīvo Balvu novada Vectilžas pagastā.

18.jūlijā pulksten 15.29 piedzima meitenīte. Svars – 3,160kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Inga Jakimova-Plotņikova dzīvo Ludzas novada Malnavas pagastā.

18.jūlijā pulksten 17.40 piedzima meitenīte. Svars – 3,280kg, garums 53cm. Meitenītes mamma Alda Paļceva dzīvo Alūksnes novada Mālupe pagastā.

27.jūlijā pulksten 18.54 piedzima puika. Svars – 4,120kg, garums 57cm. Puisēna mamma Kristiāna Cvetkova dzīvo Alūksnē.

4.augustā pulksten 19.23 piedzima meitenīte. Svars – 2,445kg, garums 47cm. Meitenītes mamma Viktorija Kalvāne dzīvo Ludzā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Trīs dienas Igaunijā

Ar ko pāsteidza vai nepārsteidza kaimiņi?

Megija Kriviša

Nereti nevajag nemaz tik daudz dienu atpūtai, lai gūtu jaunu restartu un iedvesmu. Šoreiz trīs dienas pavadījām Igaunijā – Tartu, Vilandē un caurbraucot Valgā. Šķiet, nekur tālu loks kaimiņos netika apmests, tepat vien netālu no robežas, bet ar to pilnībā pietika, lai kārtīgi izbaudītu igauņu kultūru.

Pirmais apskates objekts – Lielais Munameģis. Godīgi sakot, tā brīža iespaidi ar bērnības atmiņām ļoti atšķirās. Ja tolaik šķita, ka tas ir ārkārtīgi augstu, tad tagad tā vairs nelikās. Ieejas biļete vienai personai maksā 7 eiro. Bet vai tas ir to vērts? Teiktu, ka vasarā nav vērts. Iespējams, ka zelta rudenī, kad koku lapas ir nokrāsojušās, varētu būt krietni skaistāk. Taču, protams, augstākais punkts Baltijas valstīs ir jāapskata un jāizbauda kāpiens augšup.

Tartu katedrāle. Šī katedrāle ir atpazīstama arī ar nosaukumu Doma baznīca, kur šobrīd atrodas Tartu Universitātes muzejs. Katedrāli var apskatīt arī tāpat un pastaigāt. Ja ir vēlme uzkāpt augšā, tad biļešu cenas studentiem ir 3 eiro, bez atlaides biļetes pilnā cena – 5 eiro. Uzkāpjot augšup, paveras skats uz pilsētu gan no dienvidu, gan ziemeļu torņa.

AHHAA centrā. Protams, Tartu jau vien ir zināma AHHAA centra dēļ. Tur ir interesanti visos vecumos, bet, tiklīdz esi vairākkārt bijis, iespaidi, protams, ir mazāki. Skolēniem un studentiem biļešu cena ir 15 eiro, pieaugušajiem – 20 eiro, savukārt ģimenes biļete – 45 eiro. Tomēr ir lietas, kas ir jaunas, piemēram, telpa par mākslīgo intelektu, kas mūsdienās ir ārkārtīgi aktuāli. Lai arī tur esmu bijusi vairākas reizes, arī šoreiz nesaņēmos un nenobraucu ar velosipēdu pa gaisa trasi.

Katedrāle. Skats no augšas. Vērtīgāk, šķiet, apmeklēt katedrāli nekā Munameģi, jo te paveras krietni plašāks un daudzveidīgāks skats, var pavērot drupas un palasīt vēsturiskus faktus.

Klavieres AHHAA. Visvairāk man AHHAA centrā patika klavieres, kuras jāspēlē ar kājām, proti, uz grīdas ir klavieru taustiņi, kas sāk skanēt, tiklīdz ar kāju uzkāp uz tā. Tas, protams, arī ir neierasti, jo klavieres jau parasti spēlē ar rokām.

Vilandē. Šeit bijām pirmo reizi. Pilsēta uzreiz uzmanību piesaistīja ar arhitektūru – krāsainajām mājām, netipisko logu izkārtojumu un vecpilsētu. Ikreiz, esot citā valstī, noteikti vajag apmeklēt kādu kultūras pasākumu. Ne velti Vilandē ir atpazīstama kā viena no aktīvākajām kultūras pilsētām. Vilandē apmeklējām pasākumu, ko ieraudzījām uz afišu stenda. Nebija ne jausmas, ko sagaidīt. Aizejot uz koncerta vietu, izskatījās pēc parasta pagalma, kur no istabas ir iznesti dīvāni, krēslu un galdi. Taču tai vietai bija tik īpaša un unikāla aura, ko nevar pat aprakstīt. Koncertā piedalījās divas grupas – “South of Savoy” un “Timuti 8”. “South of Savoy” bija viena no labākajām grupām, kas pēdējā laikā dzirdēta, apvienojot dažādus mūzikas stilus – blūzs, roks, kantri mūzika u.c. Grupas sastāvā bija tiešām profesionāli mūziķi – ģitāristi, sitaminstrumentālists un vokāliste ar unikālu balsu tembru un plašu diapazonu. Otrā grupa “Timuti 8” gan nepārsteidza, drīzāk radija vilšanās sajūtu, tāpēc ātri vien devāmies prom.

Vilandes mūzikas skola. Ejot uz koncertu, gājām garām skolai, kas drīzāk izskatījās pēc parastas, mūrētas ēkas. Nekas neliecināja, ka tā ir mūzikas skola – nevienas ar mūziku saistītas lietas. Tikai pēc uzraksta varēja noprast, ka tā ir Vilandes mūzikas skola.

Dzimtā puse dāvā enerģiju tālākam ceļam

Vizītkarte

Vārds, uzvārds: VINETA CIRSE (pirms laulībām – Kaļva)

Dzimšanas gads un vieta: 1972, Balvi

Dzīvesvieta: Apvienotā Karaliste, Southampton

Izglītība: Bērzpils vidusskola, Daugavpils Universitāte

Darba gaitas: pašlaik – uzņēmumā “MOTO Winchester”, iepriekš – Ogres 1.vidusskola, Lauberes pamatskola, Lauberes bērnu nams

Ģimene: draugs Agris, dēls Jānis

Dzīves moto: “Nedari citam to, ko pats nevēlies sev!”

Bērnības ceļi un draugi

Dzīvi Bērzpilī novadniece sadala divos posmos – līdz sešiem gadiem, kad dzīvoja daudzdzīvokļu mājas dzīvoklī, un pēc sešiem gadiem, kad vecāki nopirka privātmāju: “Dzīvoklī dzīvojot, bija daudz jauku brīžu, kad sanācām kopā dažāda vecuma bērni. Lielie bērni nekad mūs, mazos, neatstūma, vienmēr ņēma savā bariņā. Viena no spilgtākajām epizodēm, kas palikusi atmiņā, – kad saimniecībā nogatavojās zirņi, lielie bērni mums teica, lai paliekam pagalmā, nenākam, jo viņi zirņus atnesīs. Paralēli draudzībai pagalmā bija arī laba satikšana ar bērnudārza bērniem. Tajā laikā mana lielākā draudzene bija Indra Lauskiniece, ar kuru gan blēņas darījām, gan nopietni uzvedāmies. Vēl joprojām šo saikni ar viņu saglabāju – ik pa laikam sazvanāmies, jo šobrīd viņa nedzīvo Latvijā.” Pārceļoties dzīvot uz māju, pagalma bērni no Vinetas, var teikt, attālinājās, bet saikne palika, jo kopā mācījās skolā.

Izvēlējas kļūt par skolotāju

Uzsākot mācības skolā, kā atklāj novadniece, viņai bija brīnišķīga klases audzinātāja Antoņina Dundeniece: “Cilvēks, par kuru var teikt – skolotāja no Dieva. Skolotāja man bija uzticējusi uzdevumu, – kad gāju uz skolu, vajadzēja paņemt atslēgu, kas atradās zem paklāja pie viņas dzīvokļa, un atslēgt klasi, jo citi skolēni, piemēram, no Zosuljiem, agri ieradās skolā ar autobusu. Līdz tam visi gaidīja aiz durvīm, tāpēc gāju vienmēr ātrāk uz skolu. Lielī bija pārdzīvojumi, kad apslimu un nevarēju izpildīt savu pienākumu. Kad paaugām lielāki un beidzām 3.klasi, mums klases audzinātāja bija skolotāja Lonija Stepāne. Bija nedaudz citādāk, skolotāja pret mums attiecās kā pret nobriedušiem cilvēkiem un mudināja saprast, ka daudzi pienākumi jāveic pašiem.” Klases kolektīvs, kā stāsta Vineta, bija draudzīgs, starpbrīžos gatavoja un lidināja papīra lidmašīnas, atmiņā saglabājušies brīži, kā gāja pārgājienos, spēlēja spēles, kā dalīja sviestmaizes, lai katram tiktu pa kumosīnam. Vidusskolā blēņas vairs īpaši nav darījuši, ja nu vienīgi aizmukuši no kādas mācību stundas. Skolotājas Antoņina un Lonija, kā izrādījās, Vinetai bija piemērs pedagoga darbam, jo, var teikt, abas audzinātājas nospēlēja izšķirošu lomu profesijas izvēlē. Šobrīd, satiekot audzinātājas un bijušo direktori Stefāniju Kindzuli, viņai ir prieks, ka skolotājas joprojām ir enerģiskas un dzīvespriecīgas, neskatoties uz cienījamiem gadiem un iespējamajām veselības problēmām. No viņām novadniece gūst spēku nenolaist rokas un skatīties uz visu pozitīvi. Ja arī gadās kāda liksta, cenšas tajā saskatīt labo.

Prieks satikt audzēkņus

Savulaik studēt uz Daugavpils Universitāti no klases aizgāja četri jaunieši. Katrs, kā stāsta Vineta, dzīvē dara kaut ko citu, vienīgi Irida Maderniece palikusi strādāt skolā. Daugavpilī Vineta dzīvoja kopmītņā istabiņā ar studentēm Ivitu un Janu. Lai arī pagājuši jau daudzi gadi, viņas joprojām apciemo cita citu, uzklausa un uzmundrina, ja tas nepieciešams. Studiju laika draudzība saglabājusies joprojām.

“Šobrīd skolās ienāk jaunās inovācijas, nepārtraukti notiek, tā teikt, eksperimenti ar bērniem, bet es vienmēr ar smaidu esmu jautājusi, – vai tad mēs neesam dzīvē kaut ko sasnieguši? Esam izauguši par vērtīgiem speciālistiem, kas beiguši padomju laika skolu, kad mums bija tikai rūtiņu un līniju burtnīcas. Mums nebija darba burtnīcu, bet mums bija zināšanas. Mēs labi zinājām reizrēķinu, apgūvām glītrakstīšanas iemaņas, kaut arī tajā brīdī, kad bija jāmācās, tas ne visai patika. Darba gaitas uzsāku Lauberes pamatskolā kopā ar otru jaunu skolotāju, un draudzība ar Annu turpinās joprojām. Šobrīd viņa strādā Varakļānu vidusskolā,” stāsta novadniece. Strādājot Lauberē, viņa iepazinās ar topošo vīru Aivaru. Pēc kāda laika nāca pasaulē dēls Jānis. Diemžēl gan Vinetas vīra vecāki, gan arī bijušais vīrs atdusas Ogres novada Madlienās kapos. “Man bija brīnišķīga vīramāte un vīratēvs, ar vīru

dzīvojam labi, īpaši pirmajos gados, bet ar laiku, kā jau laukos, kur viņam nebija darba, radās problēmas. Viņš devās meklēt darbu uz Rīgu. Līdz ar to radās citi draugi, citas intereses, un viņš attālinājās no mums ar dēlu,” atklāj novadniece. Paralēli darbam Lauberes pamatskolā viņai piedāvāja strādāt arī Lauberes bērnu namā par sociālo pedagogu. Tas bijis interesants un sarunām bagāts laiks, ar bērniem izrunājusi viņu sāpi, arī to, kāpēc vecāki, iespējams, tā rīkojušies, ka bērni atrodas bērnu namā, nevis ģimenē. Biežāk pie Vinetas bērni nāca tad, kad, kā saka, bija nogrēkojušies. Vai nu bija slikti skolā uzvedušies, vai saņēmuši sliktas atzīmes. Novadniece aicināja bērnus ienākt pastāstīt arī par priecīgiem notikumiem: “Bieži vien, kad viņus aizstāvēju, daudziem tas nepatika. Centos vienmēr atrast kaut ko labu un vērtīgu bērnu sirsnībā.” Strādājot Lauberē, viņa saņēma ļoti mazu algu, bija brīdis, kad strādāja trīs darbavietās – Lauberes pamatskolā, bērnu namā un Ogres 1.vidusskolā, kur bija nepieciešams veselības mācības skolotājs. Sarunā ar Ogres 1.vidusskolas direktori izskanējis piedāvājums mācīt skolēniem arī bioloģiju, un tā no laukiem viņa pārcēlās uz dzīvi pilsētā. Vidusskolā mācījās liels skaits skolēnu, bija arī audzināmās klases. “Audzēkņi bija brīnišķīgi bērni, un, paskatoties viņu ierakstus sociālajos tīklos, prieks, ka ir atraduši savu vietu dzīvē, izveidojuši ģimenes. Gandarījums par darbu rodas arī brīžos, kad dzirdu dažus no audzēkņiem sakām: “Ja nebūtu skolotājas Cirsas, varbūt pat nebūtu pabeidzis skolu.” Patīkami, protams, dzirdēt no audzēkņiem vārdus, ka biju brīnišķīga klases audzinātāja un devu padomus, kuri tagad dzīvē noder. Patīkami arī satikt skolēnus, kurus esmu mācījusi. Lidostā, piemēram, satiku vienu no bijušajiem audzēkņiem, viņš smiedamies atgādināja: “Skolotāj, atceraties, kā mēs strīdējāmies par to, kāpēc man ir jāmācās par tauriņziežiem un krustziežiem? Tagad esmu iestājies bioloģiskās lauksaimniecības kursos, kur tiešām noder iegūtās zināšanas.” Abi pasmaidījām, kad viņš atzina, ka man toreiz bija taisnība, jo kaut kādi pamati tomēr ir jāzina,” atklāj novadniece.

Pagaidām atliek ceļu uz mājām

Stāstu par to, kā nokļuva Anglijā, Vineta sāk ar to, ka iepazinās ar draugu Agri, kurš savukārt pēc kāda laika uzrunāja viņas dēlu, vai Jānis nevēlas pastrādāt Anglijā. Jānis piekrita un devās uz Angliju strādāt. “Tad vēl Anglija bija Eiropas Savienībā, bija daudz vieglāk nokļūt un iekārtoties darbā. Jānis un Agris bija projām, jutos ļoti vientuļi. Man viņu pietrūka. Darbā ik pa laikam ņēmu slimības lapu, jo slimoju, pat isti nezināju saslimšanas iemeslu. Mans ķermenis ļāva saprast, ka dzīvē kaut kas jāmaina. Arī draugs jautāja, ko darīsim, piebilstot: “Vai tu dodies uz Angliju pie manis, vai arī ejam katrs savu ceļu.” Izvēlējos doties uz Angliju, atceroties teicienu – ja nepamēģināsi, neuzzināsi,” atklāj Vineta. Sākums svešā zemē novadniecei bija samērā viegls, jo iejusties un sakārtot dokumentus palīdzējuši Agra bērni – Rolands un Lelde. Runājot par darbu, viņa atzīst, ka palīdzējusi Agrim biznesā, ir strādājusi arī noliktavā, kur bija jāpako rotaļlietas, pastrādājusi arī klīninga servisā, kur vajadzēja tīrīt mājas un hotēļus. Guvusi citādu pieredzi, nekā skolas darbā. Kad radās iespēja strādāt kompānijā, kur bija nepieciešams cilvēks, kas gatavo maizītes, Vineta piekrita piedāvājumam un nolēma pamēģināt: “Darbs, tā teikt, man aizgāja, tā šeit strādāju jau piecus ar pusi gadus. Pašlaik gatavoju ne tikai maizītes, bet daru arī citus darbus. Kā saku, darbs kaulus nelauž. Strādājam tādā kā ceļinieku atpūtas vietā, kur var apmeklēt labierīcības, nopirkt ēdienu un dzērienu, atpūsties. Man ir interesanti, jo apgrozās dažādu vecumu cilvēki, ieklausos, kā viņi sarunājas. Patīk novērot un arī palīdzēt, ja tas nepieciešams. Ja man jautā, kā svešumā jūtos, tad parasti atbildu, ka nejūtos kā citā valstī, jo ģimenē runājam latviski. Darbā nepieciešamas elementāras angļu valodas zināšanas, ar kurām tieku galā.” Ja gadās kaut kas sarežģītāks, viņa aicina dēlu pārtulkot. Lai apmeklētāji Vinetu pareizi saprastu, Jānis dažreiz palīdz, bet ciemiņu teikto viņa saprot. Vineta atklāj, ka nekad nebija domājusi atstāt Latviju: “Vienīgi pieļāvu domu, ka varētu ceļot, bet ne uz ilgu laiku. Sanācis, ka jau vairāk nekā septiņus gadus esmu projām no dzimtenes. Ik pa laikam ar draugu runājam, ka varbūt vajadzētu mums jau atgriezties Latvijā, bet pašlaik vēl atliekam un atliekam šo ceļu uz mājām.”

Atsaucīgi un sirsnīgi cilvēki

Uz Latviju novadniece cenšas atlidot jūlijā, kad mammai ir dzimšanas diena. Tas laiks sakrīt arī ar kapusvētkiem, kas latviešiem ir sena tradīcija, kad satiekas radi, lai pieminētu

Foto - no personīgā arhīva

Ar māsu un mammu. Fotografijā iemūžināts brīdis, kad Vineta (no labās) ir kopā ar mammu Annu un māsu Inesi. ““Vaduguni” mamma joprojām abonē,” atklāj novadniece.

tuvos aizgājējus. Šajā cemošanās laikā viņa satiek gan mīlās skolotājas, gan arī bijušos klasesbiedrus. Aprunājas, kā kuram šajā šajā dzīves posmā klājas, ko dara, kā ar veselību, kā sokas darbi. “Pārrunājam arī par citiem klasesbiedriem, par kuriem kas zināms. Tā šo saikni uzturam. Kad esmu Bērzpilī, ir sajūta, ka no manis tiek ņemts kaut kāds smagums un iedota enerģija tālākam dzīves posmam. Varbūt tas arī tāpēc, ka dzimtajā pusē satieku brīnišķīgus cilvēkus, kuri mani pazīst, vienmēr apstājas un aprunājas, kā kuram iet pa šo dzīvi. Tie ir gan klasesbiedri, gan arī citi vietējie iedzīvotāji, tostarp skolasbiedri. Ja nepieciešama palīdzība, vietējie ļaudis to neatsaka. Kad mūžībā devās tētis, mamma Anna pārcēlās dzīvot pie meitas Ineses uz Rīgu, bet vasarās brauca dzīvot uz Bērzpili. Paldies Jāzepam Gudakovskim, Zigridai Kubakai un citiem, kuri mammu pieskatīja, uzzvanīja vai atbrauca apciemot un parunājās ar viņu. Paldies mātai, ka viņa rūpējas par mammu Latvijā. Nezinu, kā domā paši bērzpīlieši, bet man vienmēr, atrodoties Bērzpilī, ir sajūta, ka viņi ir unikāli cilvēki, kuri ar savu atsaucību un sirsnību nelīdzinās citiem. Prieks, ka dzimtajā pusē notiek dažādi pasākumi gan baznīcā, gan saietu namā. Nav aizmirsta neviena paaudze, sākot no maziem bērniem līdz senioriem. Arī ienācēji Bērzpilī drīz vien kļūst par savējiem. Piemēram, Līga Čivča reiz sarunā teica, ka visi viņu sveicinot, bet viņa vietējos iedzīvotājus maz pazīstot. Tātad bērzpīlieši viņu ātri pieņēma,” pārliecināta Vineta. Sociālajos tīklos viņa seko līdz pamatskolas un pašdarbības kolektīvu sasniegumiem, priecājas par dzimtās puses ļaužu panākumiem.

Labākā atpūta – ceļojumi

Brīvajā laikā vasarās Vineta audzē puķes, gada tumšajos periodos lasa grāmatas un skatās izzinošus raidījumus. Pie mājas, ko ģimene irē, aug peonijas, mārtnprozes, kreses un no Latvijas atvestais kastanis. Satiekot Agri, par viņu kopīgu vaļasprieku kļuva ceļošana. “Esam vairākkārt pabijuši dažādās siltajās zemēs, kur lutina saulīte. Jauki, ka varam sasildīties, un vēl svarīgs faktors ceļojuma izvēlē ir tas, ka jābūt blakus kādai ūdenskrātuvei, lai varētu peldēties. Ir vietas, kurās jau esam bijuši atkārtoti, jo tur mums ļoti iepatīcies. Šie ceļojumi galvenokārt notiek ziemā vai rudens pusē, kad saulīte pie mums vairs tik dāsni nesilda. Esam apskatījuši daudzas interesantas vietas pasaulē,” atklāj novadniece. Anglijā dzīvojot, viņi ar citām latviešu ģimenēm kopā svin gan Ziemassvētkus, gan Jāņus. Pieaicina klāt arī citus tuvākos latviešus, lai svinētu un neaizmirstu latviešu tradīcijas.

Lappusi sagatavoja A.Socka

*Sākums 1.lpp.

“Ziedi, dziedī, rudzu vārpa” Rugājos

Koncertā izskanēja, ka ministram jātur rūpe no maza zīdainiņa līdz senioram. Taujāts, kas labklājības jomā gaidāms nākamgad, R.Uzulnieks “Vadugunij” pastāstīja, ka ir izdarītas labas lietas: “No 1.janvāra neapliekamais minimums 1000 eiro pensionāriem, bet ar 1.oktobri indeksēs pensijas pilnā apmērā, kas būs 1500 eiro. Līdz ar to tiks indeksētas pensijas 98% iedzīvotāju. Turpināšu cīnīties par bāzes pensijām. Mana galvenā prioritāte ir demogrāfija jeb atbalsts ģimenēm ar bērniem. Esmu sagatavojis 80 miljonu pakotni, kur svarīgākais ir bērna kopšanas pabalsts, ko saņem visi vecāki neatkarīgi no tā, vai ir veikuši sociālās iemaksas, vai nē. Tagad tie ir 171 eiro – mūsu piedāvājums ir to dubultot, piesaistot vidējai mediānai, ja valstī aug ienākumi, augs arī bērna kopšanas pabalsts. Lai nav tā, ka vienu gadu iedod un tad desmit gadus aizmirstam. Dzimšanas pabalstu iecerēts palielināt no 420 uz 600 eiro. Tāpat svarīga lieta ir ārpusģimenes aprūpe. Tur mums ir vajadzīgi aptuveni 25 miljoni, jo, kā zinām, mums trūkst audzģimeņu, un viens no motivatoriem ir finansiālais.” Tīcināts, vai Balvu novads kļūs nākamgad bagātāks, ministrs noteica, ka tas atkarīgs no jaunā novada domes priekšsēdētāja: “Viņš ir uzstājīgs, turklāt Jāni Trupovnieku pazīstu 10 gadus. Viņš var pa tiešo uzzvanīt un jautājumus risināt ātrāk.”

Vai konkurē ar sieviņu? Galdnieks Kārlis Brūvers ar sievu Ingu un meitiņu Žaneti klātesošajiem piedāvāja iegādāties izcilus koka izstrādājumus un foto magnētiņus. “Jā, sieva ar mani konkurē, jo ņem nost klientus,” jokojā Kārlis. Nopietni runājot, gan Kārlis, gan Inga paši dzied korī, tāpēc uzsvēra, ka ļoti jauki atrasties dziedāšanas svētku epicentrā. “Tiesa, senioru korī mums vēl pārāgi dziedāt,” viņi smaidot piebilda.

Smilteneši. Smiltenes novada Trapenes pagasta sieviešu vokālā ansambļa “Atmoda” vadītāja Ina Java sprieda, ka nevarēja palikt mājās, ja Latgalē pulcējas seniori no visas Latvijas.

Tautumeita. Valērija Adža Rugājos ieradās kopā ar Latvijas Nacionālo karavīru biedrības pārstāvjiem. “Šeit esmu pirmo reizi. Kustība ir dzīvība,” viņa sprieda.

Ar dziesmu aizgānā lietu. Negaiss, šķiet, no dziesmām nobijās, kaut gan lietusmēteji jau bija kaujas gatavībā.

Par ko spriež vīri? Siguldas kultūras centra “Siguldas Devons” vīru vokālā ansambļa “Saltavots” dziedātājs Māris Smelters (foto – no kreisās) pavēstīja, ka viņam ir 90 gadi: “Šie man jau ir septītie senioru svētki un būs vēl. Pirmie svētki notika 2018.gada Kārļa Ulmaņa dzimtajā pusē “Pikšas”. Priecājos par visiem, kuri kaut kur piedalās. Kustība ir ārkārtīgi svarīga.” Viņam piekrita kolēģis Aivars Pildegovičs, piebilstot, ka visu dzīvi saistīts ar dziesmu.”

Kaimiņi. Gulbenes novada kultūras centra vīru vokālais ansamblis “Namejs” (vadītāja Inta Zellīte) un Lejasciema kultūras nama senioru jauktais vokālais ansamblis “Satekas” (vadītāja Vija Nurža) pārsteidza ar dziesmu “Mana Gulbene”.

Foto piemiņai. Gulbenes novada pensionāru biedrības “Atspulgs 5” valdes priekšsēdētāja, Latvijas Pensionāru federācijas valdes locekle un Vidzemes reģiona koordinatore Anna Vīgante ir pārliecināta, ka viņai pienākuma apziņa nākusi no mātes un tēva: “Godprātīgi jāpilda tas, kas uzticēts. Kopābūšana ir dzīvības eliksirs. Saviem vienaudžiem, mūsu zelta fondam, novēlu būt radošiem, veselību pieņemošiem un neskumt – iet cilvēkos. Nesēdēt mājās!”

Kad mati vējā plīvo. Rugāju apvienības pārvaldes vadītājas Sandras Kapteines uzrunas laikā spēkā pieņemās stiprs vējš, debesis apmācās, un šķita, ka tūlīt, tūlīt gāzīs... “Lai arī laika apstākļi, izskatās, mūs pārbaudīs, tomēr ticu, ka ar dziesmu lietavas izgānāsim,” pavēstīja Sandra. Viņa nekļūdījās.

“Stūrīti, aiz šūpolēm”. Koncerta vadītāja Gunta Grigāne senioriem pavēstīja lietišķas lietas, piemēram, ka tualete atrodas stūrītī, aiz šūpolēm. Nopietni runājot, viņa priecājās par godu uzņemt tik daudz ciemiņu. Lūgta atklāt, vai uztraucas, Gunta neslēpa, ka kājas, neskatoties uz lielo pasākumu vadīšanas pieredzi, nedaudz dreb: “Lai mums visiem kopā izdodas rudzu vārpu uzziēdināt, izdziedāt un galā nonākt pie maizes klaipa!” Nav noslēpums, ka Gunta ir čakla maizītes cepēja. Iespējams, tāpēc scenārijā neizpalika viss maizītes tapšanas process: graudu sēšana, graudu ziedēšana, graudu novākšana un sacepti maizes klaipiņi.

Gājiens Rugājos. “Lai sākas mūsu dziesmas un dejas ceļojums – no sēklas līdz ražai, no klusuma līdz vējam, kur rudzu stiebrs stāsta savu stāstu preti ziedošām rudzu vārpām,” vēlēja pasākuma vadītāja Gunta Grigāne.

Mūsējie. Uzstājas Latgales reģiona senioru apvienotais koris (foto). Latvijas Pensionāru federācijas valdes priekšsēdētāja Aija Barča visiem svētku dalībniekiem, sūtot attālinātu sveicienu svētkos, norādīja, ka ir pārliecināta, ka rudzu vārpa, tāpat kā visa druva, ir izziedējusi: “Ja līdz šim laika apstākļi nav nevienu zemkopi lutinājusi, cerams, ka pēc tam, kad zemes un debesis satricināja 800 sudraba paaudzes balsis, viss nostāsies savās vietās.”

Kurzemnieki. Aptaujātie ciemiņi bija vienisprāt, ka Balvu novads ir tīrs un sakopts.

Novēl izturību. Balvu novada domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks priecājās, ka ciemos atbraukuši visi Latvijas dziedošie seniori: “Tas ir liels pagodinājums, ka varam svētkus rīkot kopā ar jums. Dziesma ir kā ārsta izrakstīta recepte. Dziedot, dejojot mēs esam veseli, kļūstam sparīgāki visās dzīves jomās.”

Braši vīri. Latvijas Nacionālo karavīru biedrības vokālā senioru ansambļa “Tēvija” vadītājs Daris Jansons priecājās, ka jau otro gadu piedalās Latvijas senioru sadziedāšanās svētkos: “Vai vīri klausās? Viņiem ir armijas disciplīna – jāklausas. Rugājos sākām, kur melnos mākoņus aizdziedājām projām. Latgalieši ir spēcīga tauta, kas nekad nepazudīs.”

Ar ko strādāt vieglāk? Agnese Šulca no Vilces, kura vada senioru ansambli Jelgavas novadā, atklāja, ka Baltinavā un Balvos ciemojas pirmo reizi, piebilstot: “Man ļoti patīk.” Izrādās, Agnese strādā gan ar bērniem, gan ar vidējo paaudzi, gan ar senioriem. “Ar ko vieglāk? Lecu kopā ar maziem bērniem un dziedu kopā ar senioriem. Katrā vietnā ir savs rūgtumiņš un saldumiņš.”

Pie Staņislava. Jūrmalas dienas centra pensionāru biedrības pārstāvji (foto) iepazīst Latgales vēstures likločus. “Visu laiku runā, cik jūsu pilsētiņa ir sakopta,” prātoja jūrmalnieces. Jūrmalas valstspilsētas dienas centra deju grupas “Pulss” vadītāja Māriete Šīre smēja, ka nevarēja neatbraukt uz Rugājiem un Balviem, ja visi Latvijas pensionāri šeit ir sapulcējušies: “Mūsu devīze: kustība, tā ir dzīvība! Mēs sportojam, nūjojam, dziedam un dejojām. Latgalieši ir ļoti jauki cilvēki!”

Brīvbrīdis. Viļānu kultūras nama senioru vokālā ansambļa “Rudens ziedi” vadītāja Biruta Vigupe pastāstīja, ka parasti piedalās Latgales senioru sadziedāšanās svētkos: “Šoreiz pirmo reizi uzstāsimies Latvijas sadziedāšanās svētkos. Rita pusē bijām Viļākā – patika!”

Vai noslēpums?

Latvijas Pensionāru federācijas valdes locekle, bezmaksas izdevuma “Latvijas pensionārs” redaktore Liesma Kalve pastāstīja, ka rīta pusē pabijusi advokātu forumā Jēkabpilī par OIK atgūšanu (par to vairāk nākamajā “Vaduguns” numurā). Svētku izskaņā, atbildot uz

jautājumu, kur seniori ciemosies 2026.gadā, viņa smaidot noteica: “Starp debesīm un zemi. Tai spraugā.”

Koncertam “Mūzika saulrietam” – 10

“Rezidenti” ieskandina Balvu ezeru

Megija Kriviša

Jau desmito reizi Balvu ezers pārtapa par akustisku koncertzāli, kurā, kā ierasts, plosts “Vilnītis” bija skatuve. Šogad klausītājus gan ezerā, kuri laivoja, gan tā krastā iepriecināja muzikālā apvienība “Rezidenti”. Grupas sastāvā uzstājas četri profesionāli mūziķi, kuri muzicē kopā un arī dažādās citās grupās, kā, piemēram, “No Pusvārda”, “Big AI & The Jokers”, “Turaidas Roze”, “Jukebox”, IGO.

Jāteic, ka dienā laikapstākļi nebija vilinoši, taču vakarā lietus paslēpās, un klausītāji saulrietā varēja baudīt koncertu. MARUTA CASTROVA publikai stāstīja, ka uz plostu “Vilnītis” ir bijuši dažādi mūziķi – gan klasiskāki, gan akustiskāki, gan pašmāju brīnišķīgie muzikanti: “Šodien mums te ir grupa, kas sastāv no vairākām brīnišķīgām personībām – “Rezidenti”.”

MODRIS LAIZĀNS, kurš ir grupas basģitārists un dziedātājs, atzina, ka ir ārkārtīgi liels prieks un gods būt Balvos: “Apsveicu jūs ar tādas tradīcijas ilgmūžību, tas ir skaisti. Mazliet neierasti mums uzstāties šādā veidā, jo principā esam deju mūzikas ansamblis.” Viņš atzina, ka grupa vairāk ir radusi spēlēt vietās, kur cilvēki dejo, taču M.Laizāns klausītājus, kuri bija krastā, arī mudināja to darīt.

Grupas jaunākais kolēģis ir bundzinieks Jurgis Lipskis, kurš studējis ne tikai Latvijā, bet arī ASV. Protams, arī spēlējis dažādos sastāvos, piemēram, Rēzeknes bigbendā, “Mirage Jazz Orchestra”. Savukārt taustiņinstrumentus spēlēja Juris Kristons, kurš ilgus gadus ir bijis IGO ceļabiedrs un arī pēdējos gadus “Laimas Rendezvous” muzikālais direktors. Modris Laizāns, stāstot par saksofonistu Zinti Žvartu, teica, ka viņš droši vien ir visvairāk ievērojamākais no pārējiem, jo ir visspožākais instruments – saksofons. “Zintim vienīgajam no mums visiem ir savs solo albums, bet otrs vēl top,” pastāstīja M.Laizāns. Toties pats Modris Laizāns par sevi teica: “Esmu jau 8 gadus kā izdienas pensijas nopelnījušais Latvijas Nacionālās Operas simfoniskā orķestra mākslinieks, bet vēl neesmu izdienas pensijā un neapgrūtinu Latvijas valsts sociālo budžetu, es turpinu strādāt.”

Protams, Maruta Castrova pateicību izteica ne tikai māksliniekiem, kuri ir ieradušies, lai sniegtu koncertu, bet arī ĒRIKAM KANAVIŅAM, kurš jau desmito reizi vadīja plostu. Tāpat arī pateicās Mārim Lāpānam, kurš vienmēr viņai ir palīdzējis atrast muzikantus un apskaņo pasākumu.

Koncerta laikā notika arī ziedojumu vākšana onkoloģijas slimniekiem. Vietnē “Facebook” Maruta Castrova savā profilā ievietoja publikāciju, kur informēja arī par summu, kas pasākuma laikā tika savākta. Tie bija 910 eiro, kas tiks ieskaitīti Ineses Karpas un Marutas Castrovas “ziedot.lv” norādītajam mērķim.

Koncerts noslēdzās ar pirmreizēju skaistu, negaidītu pārsteigumu – salūtu.

Izbauda arī krastā. Klausītāji krastā izbaudīja koncertu – stāvēja kājās, sēdēja uz soliņiem, plediņiem, šūpojās līdzī un pat dejoja mūzikas pavadībā.

Jāpalīdz tiem, kuriem palīdzība ir nepieciešama. Maruta Castrova aicināja skatītājus noziedot naudiņu onkoloģijas slimniekiem, piebilstot, ka to var darīt “ziedot.lv”.

Lielskais četrinieks. Grupas “Rezidenti” mūziķi atzina, ka raduši spēlēt deju mūziku. Viņi mudināja klausītājus dejot, taču piebilda, ka laivās to labāk nedarīt. “Redzu, ka ir laivas, bet ir bīstami tur dejot. Ja ceļas kājās, tad to šūpo,” teica Modris Laizāns.

Pateicība kapteinim. “Ērik, paldies Tev par šo! Un lai vēl mēs te turam 10 gadus! Turi buru,” paldies vārdus teica Maruta Castrova.

Būs, ko ēst! Māris Lāpāns ar sajūsmu teica: “Būs, ko ēst! Paldies “Kotiņiem”! Eļļa, milti, graudi un laba apetīte!”

Saksofonists. Izrādās, Balvu novada domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks savulaik arī ir spēlējis tenora saksofonu.

Pateicības dāvanas. Mākslinieki saņēma pateicības dāvanas no zemnieku saimniecības “Kotiņi”, par ko viņi priecējās.

Laivas ir! Klausītāji izmantoja izdevību iznomāt Alūksnes un Litenes laivotāju laivas, kuri allaž piedāvā šo iespēju. Arī ar savām privātajām laivām cilvēki apmeklēja koncertu un to izbaudīja.

Svētku vakaram var pielikt izsaukuma zīmi. Balvu novada domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks savā uzrunā teica: “Saulē nedaudz norietējusi aiz koku galotnēm, bet Balvu ezers ir izskandināts un ieskandināts. Šodien Balvi bija īpaši – pulcējās 800 seniori no visas Latvijas.” Viņš atzina, ka koncerts bija dižens, skanīgs, ar savu īpašo pieskaņu: “Šis koncerts uz ezera pielika visam mūsu svētku vakaram tādu punktu, izsaukuma zīmi.” Tāpat domes priekšsēdētājs novēlēja spēku, jaunas ierosmes un idejas, lai to pilnveidotu un visus priecētu.

Kapteinis. Ēriks Kanaviņš, plostu “Vilnītis” kapteinis, ir bijis klātesošs visus 10 gadus, kad notiek pasākums “Mūzika saulrietam”.

Remontdarbi rit pilnā sparā

Balvos būs pirmā nosiltinātā daudzdzīvokļu māja

Pagājuši vairāk nekā desmit gadi, kopš vairākums daudzdzīvokļu mājas Teātra ielā 4, Balvos, iedzīvotāju teica 'jā' vārdu šī nama renovācijas darbiem. Ar to gan neveicās tik raiti, kā vēlētos, un iecerētais tā arī netika realizēts. Savukārt šogad martā tika parakstīts līgums un pavasarī beidzot tika uzsākti ilgi gaidītie būvdarbi. Plānots, ka renovācija, kuru veic SIA "Ozolmājas" no Alūksnes, pilnībā tiks pabeigta nākamā gada martā.

Sākums nebija viegls

Pirmo reizi par šīs mājas plānotajiem renovācijas darbiem rakstījām jau 2013.gada februārī. Tolaik mājas vecākā IRINA KOVŠOVA atzina, ka sākums nebija viegls. "Apmeklēju vairākus seminārus, kurus organizēja gan pašvaldība, gan arī p/a "SAN-TEX". Informāciju par iespēju saņemt Eiropas Savienības līdzfinansējumu daudzdzīvokļu nama siltināšanai izstāstīju mājas iedzīvotājiem, kā arī veicu aptauju, pievienojot informāciju par citām mājām Latvijā. Pirmās sarunas notika jau 2011.gada nogalē, kad māju pārvaldīja SIA "Energopārvalde" un bija iespēja iesaistīties Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras izsludinātajos daudzdzīvokļu māju energoefektivitātes projektos. Cilvēkiem bija laiks apdomāties un izvērtēt priekšlikumu. Galarezultātā 'jā' vārdu teica 62% dzīvokļu īpašnieku. Vērsos pašvaldībā pie speciālistes Valentīnas Fedulovas, kura, kā iepriekš solīja, 62% balsojumu papildināja vēl ar astoņiem dzīvokļiem, kas pieder pašvaldībai," tolaik sarunā ar laikrakstu "Vaduguns" izklāstīja I.Kovšova.

Tomēr pagāja vairāk nekā gads, un nācās secināt, ka māja joprojām nav nosiltināta. Jautāta, kas traucēja īstenot sapni un atvērt šampanieti par godu mājas kardinālajām pārmaiņām, I.Kovšova tolaik paskaidroja, ka situācija nav iepriecinoša. Proti, mājas vecākā atgādināja, ka Balvos vairākkārt notika semināri par māju siltināšanu, kuros banku pārstāvji dedzīgi solīja kredītus, ja vien iedzīvotāji izpildīs prasības. "Visas prasības esam izpildījuši, tostarp paaugstinājuši īres maksu līdz 56 centiem par kvadrātmētru. Arī pašvaldība savus solījumus pildījusi, garantējot līdzfinansējumu par pašvaldībai piederošajiem dzīvokļiem 37 000 eiro apmērā. Tomēr rezultāta kā nav, tā nav. Ceram, ka kredītu saņemsim un situācija atrisināsies rudenī, jo mājas apsaimniekotājs SIA "Energopārvalde" dara visu iespējamo un neiespējamo finansējuma piesaistei," tā I.Kovšova sarunā ar laikraksta žurnālistu informēja 2014.gada jūlijā.

Iedzīvotājiem – divdesmit gados vairāk nekā pusmiljons eiro

Kopš tā brīža daudz laika aiztecējis, arī kādreizējais mājas apsaimniekotājs SIA "Energopārvalde" no Gulbenes savu darbību 2015.gada decembrī jau izbeidza, bet par nama uzturēšanu līdz pat šodienai rūpējas 2016.gadā izveidotā biedrība "Teātra 4". Visas iepriekšminētās nedienas tagad gan ir pagātnē, un pašlaik mājai tiek dota otra dzīvība, par ko liecina arī apkārt namam uzstādītais būvdarbu žogs un brīdinājuma zīmes, ka notiek remontdarbi.

Biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāja I.Kovšova stāsta, ka tieši šobrīd notiek mājas balkonu renovācija, bet nama iekšpusē – apkures sistēmas nomaiņa visos mājas dzīvokļos un koplietošanas telpās. Tas nepieciešams, lai apkures sistēma būtu sabalansēta, tādēļ pirms remontdarbu uzsākšanas tehniskajā projektā tika aprēķināts, cik katrā dzīvoklī jābūt lieliem radiatoriem, kā arī tika ņemta vērā cita specifika, lai no mājas nebūtu siltuma zuduma. Jāpiebilst, ka projekta ietvaros mājai būs uzstādīti saules paneļi, kas ražos elektrību koplietošanas vajadzībām. Nākotnē arī plānots daļu no saražotās elektrības novirzīt uz dzīvokļiem, bet tas jau būs cits projekts. Bet cik tad lieli līdzekļi tiek ieguldīti šobrīd notiekošajos darbos? I.Kovšova stāsta, ka kopējā projekta summa ar PVN ir viens miljons deviņdesmit tūkstoši eiro, kas iegūti ar valsts attīstības finanšu institūcijas "ALTUM" sniegto atbalstu. Runājot par to, cik daudz par remontdarbiem jāmaksā tieši mājas iedzīvotājiem, I.Kovšova skaidro: "Projekta nosacījumi nosaka, ka 49% no kopējām būvdarbu izmaksām segs "ALTUM". Savukārt pārējo summu

Mājas renovācijas darbu izmaksas – viens miljons un deviņdesmit tūkstoši eiro (bez PVN – 890 000 eiro).

Māja Teātra ielā 4. Jautāta, kas ir veiksmes pamatā, ka daudzdzīvokļu māja Teātra ielā 4 būs pirmais renovētais nams Balvu pilsētā, atbilde redzamā biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāja Irina Kovšova uzsver, ka veiksmes stāsts sākas jau pirms vairāk nekā desmit gadiem, kad nu jau bijusi pašvaldības aģentūra "SAN-TEX" (šobrīd – SIA "Balvu Namsaimnieks") deva atļauju par mājas apsaimniekotāju kļūt SIA "Energopārvalde": "Kā zināms, lai startētu šādos mājas renovācijas projektos, to var darīt tikai ar SIA vai biedrības starpniecību, bet pašvaldības aģentūrām tam ir liegums. Ceļš līdz mājas renovācijas darbiem bijis ne tikai garš, bet arī birokrātiski sarežģīts. Tāpēc liela loma visa šī stāsta veiksmes atslēgā slēpjas arī uzticamā un ar pieredzi bagāta komandā – namu pārvaldnieks, projekta vadītājs un būvuzraugs. Lielu darbu bija nepieciešams ieguldīt arī mājas iedzīvotāju izglītošanā par to, cik ļoti šādi būvdarbi ir svarīgi. Rezultātā par renovācijas darbiem nobalsoja 78% mājas dzīvokļu īpašnieku." I.Kovšova arī aicina izturēties ar sapratni ikvienu, kuram pašlaik notiekošie remontdarbi sagādā neērtības, jo tas viss notiek tikai un vienīgi labu mērķu vārdā.

(ap 560 000 eiro uz divdesmit gadiem) būs jāmaksā iedzīvotājiem. Šobrīd dzīvokļu īpašnieki katru mēnesi jau maksā 36 centus par aizdevuma procentiem un piešķirtā finansējuma rezervēšanu. Šī summa ir klāt pie 56 centiem par vienu kvadrātmētru par mājas apsaimniekošanu, kas, starp citu, ir tāda pati, kā pirms piecpadsmit gadiem jeb palikusi nemainīga jau kopš laikiem, kad nama apsaimniekotājs bija SIA "Energopārvalde". Tāpat kārtība paredz, ka būvnieks piestāda rēķinus finanšu institūcijai "ALTUM", kas izvērtē pabeigtos darbus un samaksā būvniekam. Jāuzsver arī, ka māja principā nav parādnieku. Ja kādam, piemēram, apkures sezonā rodas problēmas ar savu saistību izpildīšanu, tas tiek izdarīts vasarā. Mājai regulāri ir arī pietiekami liels naudas uzkrājums," stāsta biedrības "Teātra 4" valdes priekšsēdētāja.

Ceļā uz pilnībā sakārtotu un izremontētu māju

Jāpiebilst, ka līdz apjomīgajiem renovācijas darbiem māja jau ieguldīti ne mazums līdzekļu. Piemēram, namam jau pirms aptuveni trīspadsmit gadiem par 35 000 eiro tika uzstādīts jauns jumts. Tāpat mājas iedzīvotāji Covid-19 laikā par savu uzkrāto naudu izremontēja arī visas četras kāpņu telpas, kas izmaksāja 28 000 eiro. Tas nozīmē, ka pēc mājas renovācijas darbiem un visa ielānotā, ko paredzēts paveikt pēc šobrīd notiekošajiem būvdarbiem (izremontēt pagrabetelpas un labiekārtot mājas apkārtni), nams Teātra ielā 4, lai arī ar dažādiem šķēršļiem gadu gaitā, tomēr būs pilnībā izremontēts un varēs kalpot kā piemērs citām daudzdzīvokļu mājām Balvos.

Sarunas noslēgumā jautāta, kāda krāsā pēc renovācijas darbiem būs mājas fasāde, I.Kovšova pastāstīja, ka būs tumši un gaiši pelēki toņi. Būvdarbu noslēgumā pie fasādes tiks

Izremontētas kāpņu telpas. Nolietotas kāpņu telpas ir viena no problēmām daudzos daudzdzīvokļu namos Balvos. Mājai Teātra ielā 4 tās ir izremontētas un vizuāli ļoti pievilcīgas – sienām uzlikts un nokrāsots gaumīgs apmetums, uzstādītas jaunas pastkastītes un margas, kā arī nomainīti logi.

uzstādīts arī apgaismojums, kas namu padarīs vēl vizuāli pievilcīgāku. Protams, ziemas mēnešos netiks aizmirsts arī par Ziemassvētku rotājumiem, ar ko šī māja savus iedzīvotājus un apkārtējos priecējusi jau iepriekš.

A.Ločmeļa teksts un foto

*Sākums 9.lpp.

Balvos būs pirmā nosiltinātā daudzdzīvokļu māja

Jauna kanalizācijas sistēma. Attēlā redzama viena no pagrabtelpā uzstādītajām jaunajām kanalizācijas caurulēm, kuras nomainītas visā mājā. Namam jau iepriekš tika uzstādīti arī jauni stāvvadi. Toreiz viens stāvvads ar materiāliem izmaksāja vienu tūkstoti eiro, bet kopā par visiem stāvvadiem izmaksas bija 11 000 eiro. Šobrīd pie cokolstāva siltināšanas darbiem nolemts nomainīt arī kanalizācijas novadišanas caurules no pagrabtelpām uz akām.

Pagrabtelpas. Tā šobrīd izskatās pagrabtelpas daudzdzīvokļu mājā Teātra ielā 4. Kā redzams, tās šobrīd tiek uzkoptas, bet kopumā telpas ir tukšas, jo nojauktas dzīvokļu īpašniekiem piederošās vecās pagrabu koka sienas. Mājas iedzīvotāji ielāņojuši, ka pēc nama renovācijas par saviem līdzekļiem no mājas uzkrājuma naudas tiks būvēti ne tikai jauni pagrabi, bet pirms tam arī izlīdzinātas un nobetonētas grīdas. Savukārt šobrīd pašreizējo mājas renovācijas darbu ietvaros tiks siltināti pagrabtelpu griesti.

Jaundzimušie

Labākā dāvana kāzu jubilejā – dēls! 8.augustā pulksten 9.35 piedzima puika. Svars – 3,300kg, garums 57cm. Puisēna vecākiem SIGNIJAI un OĻEGAM DOBROVOĻSKIEM no Alūksnes novada Mārkalnes pagasta šis ir ceturtais bērniņš. Jaundzimušo brālīti mājās gaida lielā māsa Lāsma, kurai ir 14 gadi,

brālis Nikolajs – 12 gadi, un jaunākā māsa Anastasija, kurai ir 11 gadi. “Uzzinot, ka gaidām ceturto bērniņu, domas ģimenē dalījās. Brālis gaidīja brālīti, māsas sapņoja par vēl vienu māsu, bet mēs ar vīru vairāk cerējām uz puiku, lai visi bērni pa pārišiem. Taču, kamēr vēl daktere ultrasonogrāfijā neredzēja dzimumu, man pašai šķita, ka, iespējams, būs meitiņa. Tas tādēļ, ka šajā grūtniecībā sajūtas nebija tādas, kā gaidot Nikolaju. Taču liels bija mūsu visu prieks, kad daktere paziņoja, ka tomēr būsīm vecāki vēl vienam dēlam,” teic Signija. Nu jau četru bērnu vecāki stāsta, ka jaundzimušo sauks par Ivanu, kaut gan sākotnēji padomā bija trīs vārda varianti – Maksims, Mihails un Ivans. Signija skaidro, ka vārdu ļāva izvēlēties pašam jaundzimušajam: “Kad nosaucām vārdu ‘Maksims’, puika sāka čīkstēt, tas pats atkārtojās arī pie vārda ‘Mihails’, bet, kad pateicām ‘Ivans’, dēls pat neiepīkstējās. Tā arī palikām pie šī vārda. Turklāt arī pārējie bērni neiebildā,” atklāj jaunā māmiņa. Signija stāsta, ka dēls nāca pasaulē ar ķeizargrieziņa palīdzību, bet tētis sievu un puiku pacietīgi gaidīja slimnīcas palātā. “Drīz pēc Ivana piedzimšanas viņu nobildējām un pirmo fotogrāfiju nosūtījām bērniem. Protams, viņi bija priecīgi, tāpat kā mēs. Vēl jo vairāk tāpēc, ka 7.augustā mēs ar vīru nosvinējām piecu gadu kāzu jubileju, kaut gan kopā dzīvojam jau gadus piecpadsmit. Skaistāko dāvanu kāzu jubilejā esam saņēmuši,” apliecina Signija Dobrovoļska.

Otro meitu nosauc par Renāti. 10.augustā pulksten 20.30 pasaulē nāca meitenīte. Svars – 3,700kg, garums 56cm. Meitenītes vecākiem ANNAI LOGINAI un MĀRTIŅAM RUKMANIM no Balviem šis ir otrais bērniņš – jaundzimušo meitenīti mājās gaida vecākā māsa Herta, kurai ir nepilni divi gadi. Anna stāsta, ka, uzzinot par otro grūtniecību, abiem ar Mārtiņu konkrētas vēlmes par gaidāmā mazulā dzimumu nebija. “Domājām, kas būs, par to arī priecāsimies, kaut gan otrā grūtniecība no pirmās krietni atšķīrās, sajūtas bija pavisam savādākas. Laikam ir taisnība tautā teiktajam par to, ka divu pilnīgi vienādu grūtniecību nemēdz būt. Gaidāmā bērniņa dzimumu uzzinājām diezgan ātri – vienā no pirmajām sonogrāfijām. Tad jau pamazām bija jāsāk domāt par vārdu mūsu otrajai meitai,” atklāj Anna. Viņa teic, ka vārda došanas process daudz laika neaizņēma, jo galavārdu teica Mārtiņš: “Biju izvēlējusies vairākus vārda variantus, no kuriem viņam iepatikās Renāte. Tā kā arī man šis vārds šķita atbilstošs, pie tā arī palikām.” Jaunā māmiņa stāsta, ka pēc mazulītes nākšanas pasaulē pašam pirmajam ziņu par šo svarīgo notikumu viņa padeva Mārtiņam, kurš palika mājās ar vecāko meitiņu, pēc tam arī vecākiem un tuvākajiem cilvēkiem. Un tad jau tikai atlika saņemt apsveikumus un laba vēlējumus. “Līdz šim augustā mūsu ģimenē bija tikai viena jubileja – manam tētim, kuram šis jau ir ceturtais mazbērniņš. Var teikt, ka viņš ar nedēļas novēlošanos saņēma dāvanu no mums – vēl vienu mazmeitiņu. Tagad abi mēneša sākumā varēs svinēt jubilejas,” teic Anna no Balviem.

Reģistrēti mirušie

Jūnijā

Baltinavas pagastā

Leonards Buklovskis (1945.g.)
Anna Vilkaste (1936.g.)

Bērzkālnes pagastā

Raisa Rumjanceva (1932.g.)

Kubulu pagastā

Nadežda Dumpe (1934.g.)

Krišjāņu pagastā

Gunārs Liepiņš (1940.g.)

Lazdulejas pagastā

Valentina Jermačane (1946.g.)
Ņina Muceniece (1940.g.)

Medņevas pagastā

Jānis Dvinskis (1978.g.)

Rugāju pagastā

Zenaida Čakāne (1929.g.)
Elmārs Voicišs (1940.g.)

Šķilbēnu pagastā

Jānis Kuprišs (1955.g.)
Mārīte Šakina (1963.g.)

Vectilžas pagastā

Gertrūde Zaharāne (1929.g.)

Viksnas pagastā

Jevgēnijs Bukšs (1948.g.)
Dzintars Ozols (1954.g.)

Žiguru pagastā

Jekaterina Aleksina (1938.g.)

Viļakas pilsētā

Jānis Visockis (1956.g.)

Balvu pilsētā

Vitislavs Baranovs (1953.g.)
Antoņina Keisele (1932.g.)
Rita Kukule (1939.g.)
Pēteris Paiders (1956.g.)
Jānis Pozinkovskis (1950.g.)
Elza Puķe (1936.g.)
Oskars Pušpurs (1970.g.)

Pastāv nopietnas bažas!

Valdība izsludinājusi ārkārtējo situāciju lauksaimniecībā visā Latvijas teritorijā

Valdība otrdien, 5.augustā, ārkārtas sēdē aptaujas kārtībā nolēma izsludināt ārkārtējo situāciju lauksaimniecībā visā Latvijas teritorijā līdz 2025.gada 4.novembrim, lai novērstu salnu, lietavu un plūdu izraisīto seku draudus.

Zemkopības ministrija (ZM) skaidro, ka lauksaimniekiem ir gan ilgtermiņa finanšu saistības, gan noslēgtas līgumattiecības ar partneriem un pircējiem, tostarp par saražotās produkcijas piegādi. Taču šobrīd nelabvēlīgās situācijas dēļ lauksaimniecībā, ko radījušas ilgstošas lietavas un plūdi, pastāv nopietnas bažas par saimnieku spēju pildīt uzņemtas saistības, īpaši līgumsaistības, kuru nepildīšana var radīt tiesiskus un finanšu riskus.

Ministrijā norāda, ka šis jautājums ir īpaši aktuāls lauku kooperatīviem, kas nodrošina biedru saražotās produkcijas realizāciju, galvenokārt eksportā. Graudaugi ir viens no nozīmīgākajiem Latvijas lauksaimniecības eksporta segmentiem, un nespēja izpildīt piegādes līgumus var būtiski ietekmēt gan nozares reputāciju starptautiskajos tirgos, gan Latvijas kopējo eksportspēju.

Tāpēc ministrijā uzsver, ka līdz ar ārkārtējās situācijas izsludināšanu attiecīgās institūcijas turpmāk varēs īstenot normatīvos paredzētos tiesiskos risinājumus, kas piemērojami nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu gadījumos, piemēram, Valsts ieņēmumu dienests (VID) atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām iespējām varēs nepiemērot soda sankcijas par normatīvajos aktos noteikto pienākumu neizpildi tiem lauksaimniekiem, kuri 2025.gadā cietuši nelabvēlīgo meteoroloģisko apstākļu dēļ.

Tāpat arī kredītiestādes un citas finanšu iestādes turpmāk varēs piemērot dažādus risinājumus lauksaimniekiem, kuri 2025.gadā cietuši nelabvēlīgo meteoroloģisko apstākļu dēļ, piemēram, kredītu pamatsummas atlikšanu, procentu maksājumu pārskatīšanu, maksājumu grafiku maiņu bez soda sankcijām un citus risinājumus. ZM arī akcentē, ka līgumu, tai skaitā starptautisku līgumu, nepildīšana ārkārtējās situācijas laikā var tikt atzīta kā *force majeure*, samazinot risku, ka tiks piemērotas sankcijas no partneriem. Šādi pasākumi ļaus cietušajām saimniecībām saglabāt maksātspēju un turpināt ražošanu arī nākamajā sezonā.

Rikojuma projektā arī minēts, ka ārkārtējā situācija palīdzēs mazināt finansiālos un tiesiskos riskus, ar kuriem šobrīd saskaras lauksaimnieki. Ja neatbilstība atbalsta piešķiršanas nosacījumiem ir radusies nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu dēļ, to neuzskatīs par neatbilstību, un lauksaimnieks saglabās tiesības uz atbalstu.

Tāpat ZM ir noteikusi atkāpes tiešo maksājumu un cita veida atbalsta nosacījumos, lai pretendenti saglabātu tiesības uz atbalstu situācijās, kad nosacījumu izpilde nav iespējama un ir radusies šo nelabvēlīgo meteoroloģisko apstākļu ietekmē. Tādējādi LAD cietušajiem lauksaimniekiem nepiemēros soda sankcijas minēto lietavu, plūdu un to radīto seku dēļ.

Ministrijā atzīmē, ka lauksaimnieki arī var vērsties VID un, atkarībā no situācijas, lūgt sadalīt nokavēto nodokļu maksājumu samaksu pa termiņiem uz laiku līdz vienam gadam, ja motivēts iesniegums iesniegts ne vēlāk kā piecas darbdienu pēc maksājuma termiņa iestāšanās, vai arī lūgt dienestu pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, sadalot maksājumus pa termiņiem uz laiku līdz trim gadiem.

Savukārt, ja ir nokavēts iesnieguma iesniegšanas termiņš un nodokļu parādam vairs nevar piemērot iepriekš minētos soļus, iesniegumu var iesniegt ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad paziņots lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

ZM sagatavotajā rikojauma projektā publiskotā informācija liecina, ka kopš 2025.gada maija Latvijā ilgstošu nelabvēlīgu laikapstākļu rezultātā daudzviet applūduši sējumi un stādījumi, būtiski samazinot ražību vai pilnībā iznīcinot daļu ražas. Tāpat pārmērīga augsnes mitruma dēļ lauksaimniecības tehnika bieži vien nevar piekļūt laukiem, kavējot vai padarot neiespējamu lauku apstrādi un ražas novākšanu. Aizkavēto lauksaimniecības darbu dēļ labība dīgst uz lauka, kā arī zūd tās kvalitāte un tirgus vērtība.

Ministrijā norāda, ka pārlietu lielā mitruma dēļ arī sapuvuši graudaugi, pākšaugi, kartupeļi un citas kultūras, kas daudzviet nav paspējušas sadīgt vai ir bojātas pārmērīga mitruma ietekmē. Tāpat šogad daudzviet nebija iespējams laicīgi apstādīt laukus, un stādi, ilgstoši atrodoties mitros apstākļos, vēl neiestādīti, izstīdēja un zaudēja kvalitāti, bet vietās, kur tie tika iestādīti, noslika mitrajā augsnē.

Savukārt vietām sējas darbi nesākās un lauki joprojām stāv neapstrādāti. Tā kā vasarāju sēja ir nokavēta un veģetācijas perioda garums ir ierobežots, lielākā daļa platību arī paliks neapsētas un ražas nebūs vispār.

Ministrijā akcentē, ka būtiskus zaudējumus augļkopjiem šogad radījušas pavasara salnas, kad stipri cieta tajā brīdī ziedošie augļkoki un ogulāji, kā arī situāciju turpināja pasliktināt ilgstošas lietavas un plūdi vasaras mēnešos, kas arī augļkopībā radīja papildu zaudējumus.

Tāpat nelabvēlīgie apstākļi ietekmējuši arī lopkopības nozari, apgrūtinot lopu ganišanu, jo ganiņu laikā tiek bojāti un izmīdīti zālāji, radot papildu izmaksas zālāju atjaunošanai vai pārsēšanai. Lielākajā daļā saimniecību nav arī sāka skābbarības sagatavošana, bet atsevišķās saimniecībās, kur lopbarība jau bija sagatavota, applūdušas tās glabāšanas vietas, apdraudot barības kvalitāti un saglabāšanu. Šogad varētu būtiski

samazināties saimniecībās sagatavotās lopbarības apmēri un kvalitāte, kas būtiski palielinās izdevumus ziemas barības nodrošināšanai.

Ministrijā akcentē, ka šis ir trešais gads pēc kārtas, kad lauksaimniecības nozari ietekmē nelabvēlīgi meteoroloģiskie apstākļi, un situācija kopumā rada ievērojamus zaudējumus, apdraudot daudzu ietekmēto saimniecību dzīvotspēju. Lauksaimniekus būtiski ietekmē arī augstās ražošanas resursu, piemēram, augu aizsardzības līdzekļu un minerālmēslojuma, cenas.

Kā norāda ministrija, pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVGMC) datiem, 2025.gada maijā un jūnijā nokrišņu daudzums ievērojami pārsniedza mēneša normu, applūdinot lauksaimniecības zemes valsts vidienē un austrumu daļā. Maijā kopējais nokrišņu daudzums Latvijā sasniedza 84,7 milimetrus, kas ir par 68% virs mēneša normas, jūnijā – 91,1 milimetru, kas ir par 30% virs mēneša normas, jūlija pirmajās desmit dienās – 25,6 milimetrus, kas ir par 12% virs normas, bet jūlija otrajās desmit dienās – 35,1 milimetru, kas ir par 40% virs normas.

ZM atzīmē, ka līdz 2025.gada 10.jūlijam lauksaimnieki Lauku atbalsta dienestā (LAD) iesnieguši informāciju par lietavu un salnu rezultātā cietušām vai neapsētām lauksaimniecības platībām 51 498 hektāru apmērā, kopējiem aprēķinātajiem provizoriskajiem zaudējumiem veidojot 63,886 miljonus eiro. Tostarp lietavu postījumos līdz 10.jūlijam cietuši 49 392 hektāri lauksaimniecības kultūraugu, neapsētajām platībām veidojot 6027 hektārus.

Pēc platības visvairāk cietuši auzu, vasaras kviešu, ziemas kviešu un zirņu sējumi, kā arī ilggadīgie zālāji, zaudējumiem veidojot provizoriski 43,686 miljonus eiro, savukārt pavasara salnās cietuši 2107 hektāri augļkopības kultūraugu platību, visvairāk – ābeļu, bumbieru, krūmmelleņu, upeņu un smiltsērķšķu stādījumi, kopējiem provizoriskajiem zaudējumiem veidojot 20,200 miljonus eiro.

Ministrijā akcentē, ka lauksaimnieki turpina iesniegt ziņojumus LAD, tāpēc bojāto platību un zaudējumu apmēri vēl palielināsies. Tāpat patiesie postījumu apjomi varētu būt daudz lielāki, jo ne visi lauksaimnieki aktīvi ziņo.

ZM ir arī iesniegusi šos aprēķinus par 2025.gada nelabvēlīgo klimatisko apstākļu radīto ietekmi lauksaimniekiem Eiropas Komisijai (EK) un aicinājusi rast iespēju no Eiropas Savienības (ES) budžeta kompensēt cietušajiem Latvijas lauksaimniekiem zaudējumus, kas radušies nelabvēlīgo klimatisko apstākļu dēļ.

Nelabvēlīgo laikapstākļu dēļ lauksaimniekiem atvieglo zālāju noganišanas un pļaušanas termiņu prasības

Ņemot vērā lauksaimnieku sniegto informāciju par ilgstošo nokrišņu ietekmi uz zālāju noganišanas, nopļaušanas un novākšanas iespējām, Lauku atbalsta dienests (LAD) šogad nevērtēs neatbilstības gadījumus, kad netiek ievēroti tiešo maksājumu un agrovides pasākumu noteiktie zālāju noganišanas vai nopļaušanas termiņi.

Pēc šā gada lietainā maija un jūnija arī jūlijā laikapstākļi nav uzlabojušies. Lietavas turpinās visā Latvijā, un situācija uz laukiem tikai pasliktinās. Jūlija pirmajā un otrajā dekādē laikapstākļi kopumā bijuši mitrāki par klimatisko normu, un lauksaimniekiem jāreķinās ar izaicinošu un ražas ieguvei nelabvēlīgu vasaru.

Zemkopības ministrs Armands Krauze atzīmē: “Jūlijā lauksaimnieki turpina saskarties ar nelabvēlīgiem laikapstākļiem, un situācija tikai pasliktinās. Ilgstošie nokrišņi apgrūtina vai

padara neiespējamu zālāju noganišanu, nopļaušanu un novākšanu, tāpēc šogad LAD neuzskatīs par neatbilstību gadījumus, kad zālāju platība nav noganīta vai nopļauta līdz tiešo maksājumu un agrovides pasākumu noteiktajiem termiņiem. Lauksaimnieks šo platību noganišanu vai nopļaušanu varēs veikt jebkurā laikā pēc ārkārtas apstākļu iedarbības beigām. Tāpat lauksaimniekam nav jāziņo LAD par ārkārtas apstākļiem, kas ietekmē bioloģiski vērtīgā zālāja apsaimniekošanu.”

Par atbalsttiesīgām tiešo maksājumu saņemšanai un lauku attīstības intervencēm – “Biškopības vienību apsaimniekošana apputeksnēšanas vajadzībām”, “Bioloģiskā lauksaimniecība”, “Zālāju biotopu apsaimniekošana” – 2025.gadā tiks atzītas arī tās aramzemē sētās zālāju, tīrsējā sētās tauriņziežu un ilggadīgo zālāju platības, kas nebūs noganītas vai nopļautas līdz noteikumos noteiktajiem termiņiem.

Zemkopības ministrija

Pārdod

Skaldīta malka. Cena 37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Ir maisos. Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu, krāmētu malku. Tālr. 25442582.

Pārdod skaldītu malku, ir sausa. Tālr. 26550272.

Pārdod kartupeļus (lopbarībai, pārtikai), graudus, siena ruļļus. Piegāde bez maksas. Tālr. 25442582.

Pārdod telīti (4 mēn.) Tilžā. Tālr. 26469842.

Pārdod sivēnus. Tālr. 26552517.

Informē Valsts meža dienests

Sāksies ūdensputnu medību sezona

Trešdien, šī gada 20.augustā, sākas ūdensputnu medību sezona. Publiskajās ūdenstilpēs vienam medniekam atļauts nomedīt ne vairāk kā 10 ūdensputnus dienā.

Saskaņā ar izmaiņām Medību noteikumos ūdensputnu medību sezona sākas 20.augustā un turpinās līdz 15.decembrim. Tāpat kā iepriekš, no 20.augusta līdz 14.septembrim ūdensputnu medības ir atļautas trešdienās, sestdienās un svētdienās, bet no 15.septembra līdz 15.decembrim – katru dienu. Šāds medību termiņš ir noteikts arī meža zosīm. Savukārt trīs pīļu sugas – garkakļus, platknābjus un baltvēderus – atļauts medīt no 15.septembra līdz 30.novembrim.

Publiskajās ūdenstilpēs un to tauvas joslā medijamos ūdensputnus drīkst medīt bez saskaņojuma ar medību tiesību lietotāju. Savukārt medības publiskajos ezeros un upēs, kas atrodas pilsētu teritorijās, atļautas tikai saskaņā ar attiecīgās pašvaldības noteikto medību kārtību. Valsts meža dienests aicina medniekus cienīt un respektēt cilvēkus, kuri dzīvo vai atpūšas pie ūdens.

Tāpat medniekiem jāņem vērā, ka īpaši aizsargājamās dabas teritorijās var būt noteikti citi ūdensputnu medību termiņi, liegumi un ierobežojumi. Pirms došanās uz medību vietu ieteicams noskaidrot konkrētās medību platības tiesisko statusu un ierobežojumus, kas saistīti ar ūdensputnu medībām. Visā Latvijas teritorijā medībās faktiski aizliegts izmantot svina skrošu munīciju.

Nomedītos ūdensputnus nepieciešams reģistrēt mobilajā lietotnē “Mednis”, pievienojot fotogrāfiju. Attēlā jābūt redzamai putna galvai, knābim un izplestam spārnam. Fotogrāfija jāuzņem pēc iespējas labākos gaismas apstākļos un jāpārlicinās, ka ūdensputns ir skaidri saskatāms un atpazīstams. Vienā foto pieļaujams uzņemt vairākus vienas sugas putnus. Normatīvie akti pieļauj nomedito ūdensputnu reģistrāciju ūdenstilpes krastā. Valsts meža dienests aicina medniekus pārliecināties, ka reģistrētā informāciju vienas dienas laikā pēc medībām ir nosūtīta uz Meža valsts reģistru.

Valsts meža dienests atgādina, ka, piedaloties ūdensputnu medībās, medniekiem ir jāpārzina un jāievēro medību drošības noteikumu prasības. Katru gadu tiek konstatēti medību drošības prasību pārkāpumi. Biežākie no tiem ir pielādēta medību šaujamieroča pārvadāšana; medijot no laivas “uz ceļšanu”, šaujamieročus lieto divi vai vairāki laivā esoši mednieki, kā arī tiek šauts pa putniem, kas atrodas uz ūdens.

Valsts meža dienests ir zemkopības ministra pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, kas uzrauga meža apsaimniekošanu, medību un dabas aizsardzības reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu, kā arī īsteno meža uguns apsardzību. Dienests uztur Meža valsts reģistru, kur tiek apkopota informāciju par mežu, tajā notiekošo saimniecisko darbību, medībām un medijamiem dzīvniekiem. Valsts meža dienesta misija ir rūpēties par atbildīgu meža izmantošanu un saglabāšanu nākamajām paaudzēm.

Līdzjūtības

Cik stindzinošs klusums ir apjozis mājas,
Pār dzīvības lauku iet plāvējs skarbs.
Tu neesi projām šai nestundā gājusi,
Jo mūžīgi dzīvo tavs paveiktais darbs.

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
meitu Ilonas un Gitas ģimenēm, pārējiem tuviniekiem, MARIANNU SEMJONOVU
Mūžībā pavadot.
Valentīna, Marija, Terēzija, Tekla, Vitālijs, Lidija, Voldemārs, Aina S., Biruta, Ludvigs, Livija, Ārija, Rūdolf

Ir sirdis, kas spēj mīlēt bez vārdiem,
Ir rokas, kas glāsta bez skāriena,
Ir cilvēks, kura klātbūtne paliek
Pat tad, kad viņa vairs nav.

(M.Laukmane)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Dignai un pārējiem tuviniekiem,** mūžībā pavadot **mīlo vecmāmiņu.**
Ar dziļu līdzjūtību – Stacijas pamatskolas bijušie klasesbiedri un audzinātāja V.Babāne

Kopīgās bērnības takās
Mīļu atmiņu daudz.
Nebūs šais baltajos ceļos
Mums vairs satikties ļauts.
Izsakām patiesu līdzjūtību
meitām Ilonai un Gītai ar ģimenēm, pavadot māti **MARIANNU SEMJONOVU** mūžības ceļā.
Barkānu ģimene

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm
Mierā un klusumā prom.
Paliek vien dvēseles gaisma...
Brīdi, kad mūžībai jāatdod
visdārgākais cilvēks pasaulē –
MĀMULIŅA, domās esam kopā ar **Tevi, Gīta, un Taviem mīļajiem.**
Balvu Centrālās bibliotēkas kolēģi

Vēl gribējās pabūt šai vasarā,
Saulē, ziedos un cilvēkos labos,
Bet rīts ausa skumjās un asarās –
Spēka pietrūka jaunai dienai.
Kleik un patiesa līdzjūtība **Ilonas Cibules ģimenei un pārējiem tuviniekiem,** mīlo māmiņu, vecmāmiņu
MARIANNU SEMJONOVU mūžībā pavadot.
Viija un Usenieku ģimene

Skumji kalnā nošalc priede,
Pļava lejā sēro līdz.
Izstaigātas takas tavas,
Ceļš pēdējais tiks nomidīts...
Izsakām līdzjūtību **tuviniekiem, MARIANNU SEMJONOVU** kapu kalniņā pavadot.
Ločmeļu ģimene

Aplust smieklī, aplust soļi,
Dusi saldi, mīlo māt,
Tavas rūpes, glāsti, padoms
Paliks mūsu atmiņās.
Skumju brīdī esam kopā ar **meitām Ilonu un Gītu, viņu ģimenēm,** māmiņu, vecmāmiņu
MARIANNU SEMJONOVU mūžības ceļā pavadot.
Ļubku ģimene

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
(O.Lisovska)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Ričardam Kindzulim, BRĀLI mūžībā pavadot.
Jānis, Elvis

Apsedz, Dieviņ, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākoņu paladziņu,
Apklusuši tavi soļi,
Dzīves ceļu staigājot.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Kindzuļu ģimenēm, ALVI mūžībā pavadot.
Sausiņu ģimenes

Birst ziedos asaras kā zvaigznes
Un mūžības takā skujas smagi krīt.
Cik grūti iedegt baltu sveci
Un ziedus klāt pār tavu kapu, tēt!
Mierinājuma vārdi un patiesa
līdzjūtība **Ivetai Supei,** kad Mūžības
ceļā jāpavada **TĒTIS.**
Kafejnīcas “Velves” kolektīvs

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu. (K.Skalbe)
Izsakām līdzjūtību **Ivetai Supei un tuviniekiem,** no **TĒTA** uz mūžu atvadoties.
Avotiņu ģimene

Vien tikai savu mīlestību varam
Tev, baltā dvēselīte, dot šai ceļā līdz. (K.Apškrūma)
Ivetiņa! Lai atmiņas par tēta dzīvi,
Tava nesavtīgā gādība, mīlestība
pret viņu un pašaieliedzīgā uzticība
mūža garumā kļūst par mierinājumu
šajā skumjajā laikā.
Izsaku visdziļāko līdzjūtību **Ivetai Supei,** tēti **PĒTERI SUPI** guldot zemes klēpī.
Ināra Ņikuļina

Daudz darba stundu kopā
nostaigājām,
Gan priekus, bēdas pratām kopā
vīt.
Bet šodien mums no tevis
jāatvadās,
Bez tevis darba diena sāksies rīt.
Izsakām līdzjūtību **sievai Ritai un visiem piederīgajiem,** pavadot **VASIĻIJU BALAŅUKU** smilšu kalniņā.
Bijušie darbabiedri Uldis, Juris, Aivars

Šajā vietā gan zeme, gan debesis
Ieliek rokās mūžībai tevī,
Tikai atstājot atmiņas –
Par to labo un skaisto, ko devi.
Patiesi līdzjūtības un mierinājuma
vārdi lai dod spēku **tuviniekiem,**
pavadot **VJAČESLAVU GUŠČU** kapu kalniņā.
Mājas iedzīvotāji Vidzemes ielā 10a

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.
Viņš paliek dziļi, dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku gūt.
Mūsu dziļa līdzjūtība **Igoram Guščam un tuviniekiem, TĒTI** mūžības ceļā pavadot.
SIA “Sapards” kolēģi

Var dzīve beigties, nevar beigties
ceļi,
Var nāve beigties, ceļiem nebūs
gals.
Ikkatrā aiziešanā spēku smeļos,
Ikkatrā nāvē tvirtāka top balss.
(H.Gāliņš)

Izsakām patiesu līdzjūtību **ģimenei, VJAČESLAVU GUŠČU** mūžības ceļā pavadot.
Bijušie 11.CBR un 8.CBR kolēģi

Klusums,
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti,– skan.
(A.Gļauda)
Visdziļākā līdzjūtība **Svetlanai Bukovskai ar ģimeni,** pavadot vīru **AIVARU** mūžības ceļā.
Lauma un Ēriks Purviņi

Reiz pienāk diena, nelūgta un
skarba,
Kad dziļi, dziļi daudziem sirdis sāp.
Mūsu visdziļākā līdzjūtība **mātei Irēnai, sievai Svetlanai un meitai Santai, DĒLU, VĪRU un TĒTI** mūžībā pavadot.
Žiguru lūgšanu kopa

Dažādi

LOGI. DURVIS. Tālr. 26343039.

Izīrē dzīvokli Balvos. Tālr. 29819990.

Kapu vietas labiekārtošana, betonēšanas darbi. Tālr. 25742429.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA. VEIC VISUS KAPU APSAMNIEKOŠANAS DARBUS. TĀLR. 27873800.

Piedāvā darbu

Meklē lentzāģa OPERATORU un PALĪGU. Tālr. 28600344.

aduguns

Indekss 3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS

SIA “BALVU VADUGUNS”

Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE

TEĀTRA IELĀ 8

BALVOS, LV-4501

NORĒĶINU KONTS

A.S.SEB BANKA

Nr. LV21UNLA0024000467345,

kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

REKLĀMA, SLUDINĀJUMI

D.Dimitrijeva

T. 64507018

26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ – T. 29360850

ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA – T. 26707934;

A.SOCKA – T. 29378903; I.TUŠINSKA – T. 27145837;

A.LOČMELIS – T. 26665086. KOREKTORE – S.GUGĀNE

GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA – T. 25908200

ŠOFERIS A.KIRSANOVS – T. 27870730

Tālrunis-autoatbildētājs – 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv

mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-SIA “Balvu Vaduguns”, R.KACĒNS Iespiests SIA “Poligrāfijas grupa Mūkusalā”, Rīgā, Mūkusalas 15A Tirāža – 2001